

ZONDAG 23 SEPTEMBER 1975

20. - JULIE LEVEN OP EEN NIEUWE BASIS HERZIEN

Elke commandant van een hoofdkwartier verenigt zijn medewerkers periodisch rondom zich. Samen met hen onderzoekt, herziert en bestudeert hij de uitgewerkte plannen voor de verdediging en zo nodig voor het offensief tegen hen die hij als zijn vijanden beschouwt.

Volgens de evolutie van de situatie van de volkeren worden deze plannen onophoudelijk bijgewerkt en herzien.

Welnu, mijn zoon, dit zou eveneens en met grotere zorg moeten gedaan worden door hen die in mijn Kerk en in mijn kerken de preciese en dwingende plicht hebben om met het onmetelijke leger van mijn soldaten (al de gevormden zijn mijn soldaten) de verdediging voor te bereiden tegen de aanvallen van hun geestelijke vijanden te weten tegen de duivel, de wereld en hun hatstochten. En niet alleen om hen voor te bereiden tot de verdediging maar ook voor het offensief !

De veldslag die mijn soldaten moeten leveren is de belangrijkste, de meest noodzakelijke en de dringendste van al de oorlogen die in de wereld gevoerd worden. De meeste noodzakelijke veldslag want van de uitslag van die strijd hangt het eeuwige leven af of de eeuwige dood. De meest dringendste veldslag omdat de strijdkrachten van de Kwade de overhand willen behalen op de strijdkrachten van God. Als zij de overhand behalen zou dit beslissend zijn voor de toekomst van de Kerk en van de wereld. De belangrijkste veldslag als mijn soldaten niet in de tijd én in de eeuwigheid willen bezwijken.

Zoon, in een voorgaande uiteenzetting heb Ik je klaar en duidelijk gesproken over de enorme strijd die sinds de schepping van de mens in de wereld woedt. De christenen, beïnvloed en berooid, lijken de zin van hun bestaan te hebben verloren zozeer zijn zij beïnvloed door de geloofscrisis die zijn oorsprong heeft in de materialistische vloedgolf

Slecht geleid, niet goed getraind worden zij door de tegengestelde strijdkrachten van het kwaad schrikwekkend overrompeld. Als ze niet willen overrompeld worden is het dringend de bijl aan de wortels te leggen en de moed te hebben de werkelijkheid in de ogen te zien.

DE GEESTELIJKE REMEDIES

Heer, het lijkt mij toe dat er zovele initiatieven en activiteiten in uw Kerk plaats hebben, precies om het kwaad in te dijken.

Mijn zoon, aan initiatieven en activiteiten, aan studies en ontmoetingen ontbreekt het niet, er zijn er zelfs te veel. Maar Ik heb je gezegd dat het dringend is om de bijl aan de wortels te leggen te weten dat men de moed moet hebben om naar de werkelijke oorzaken van deze nederlaag van de christelijke wereld te zoeken.

Het concilie heeft deze oorzaken aangeduid. Maar zeer weinigen hebben het ernstig genomen. Integendeel, de meesten hebben, met duivelse dwaasheid, de gelegenheid aangegrepen om in mijn mystiek Lichaam, onder mijn soldaten, onder mijn gelovigen verwarring en anarchie te zaaien.

De remedies, om de oorzaken van zovele geestelijke kwalen, uit de weg te ruimen kunnen slechts geestelijke remedies zijn. Dat is vanzelfsprekend. Ikzelf heb jullie de remedies aangeduid door de lichtende voorbeelden van mijn Leven, Lijden en Dood.

De eerste zekere en fundamentele remedie is een authentieke bekering. Niemand, noch de gelovigen noch de priesters hoeven zich hierover te verbazen. Laat mijn priesters beginnen met hun eigen innerlijk leven te onderzoeken : hoeveel zullen zij niet vinden om te hervormen !

Zichzelf hervormen om anderen te hervormen, zichzelf heiligen om de anderen te heiligen.

Minder onnuttige en schadelijke lectuur
Minder televisie
Minder theaterbezoek

Meer meditatie en gebed
Meer devotie tot mijn en jullie Moeder
Meer eucharistisch Leven

Zoon, Ik wordt door velen van mijn priesters als een voorwerp behandeld, niet meer en niet minder dan welk voorwerp ook.

En toch ben Ik, Jezus, eeuwig Woord van God, God zoals de Vader, werkelijk
Tegenwoordig in het mysterie van de Liefde, in het mysterie van het Geloof.

INNERLIJKE OPGANG

Als mijn priesters de moed hebben om de hand aan de ploeg te slaan om deze innerlijke opgang te beginnen zal Ik mét hen zijn, zal Ik hen helpen, zal Ik hen bijstaan, zal Ik hen vertroosten opdat zij op het peil van hun heilige voornemens zouden zijn en groot zal de hulp, de bijstand van mijn Moeder zijn.

Zoon, zeg derhalve dit tot je priesters-confraters: "Jullie moeten beginnen met een innerlijke opgang om de grote hervorming te beginnen, om mijn Kerk die in grote mate heidens is, uit te zuiveren en bovennatuurlijk te maken."

Om die reden zouden mijn priesters moeten samenkomen om in broederlijk overleg hun plannen uit te werken voor hun persoonlijke verdediging en de gemeenschappelijke verdediging van mijn Kerk.

Dat zij niet vrezen !

Ik zal midden onder hen zijn.

Ja, dan zal Ik hun mijn Wegen en Gedachten laten kennen.

Ik zal hen leiden op deze Wegen van Mij.

Mijn zoon, zeg dit zonder angst, zonder vrees.

Werp je kleine zaadje.

En bid opdat het niet op een dorre grond valt maar wel op een vruchtbare en rijke grond.

Ik zegen je. Bemin Mij.

25 SEPTEMBER 1975

21. - SCHADUWEN DIE MIJN KERK OMHULLEN

Het onderwerp waarover Ik het zal hebben is niet nieuw. Reeds vroeger heb Ik toespelingen gemaakt op de duistere schaduwen die mijn Kerk omhullen. Ik heb gezegd schaduwen : in het meervoud. Dat betekent dat er meerdere schaduwen zijn. Allen hebben echter één enkele oorzaak : de geloofscrisis.

Het geloof is geen produkt van de mens. Het geloof is een grote gave van God. Het geloof is een kostbare vrucht van mijn Verlossing die ontspringt aan mijn opengescheurd en barmhartig hart.

Ik ben het leven van de mensen. Het Leven is licht dat schittert in de duisternis en dat de duisternis niet heeft aanvaard en aangenomen. Het Leven, Ik spreek over mijn goddelijk Leven, kan in jullie aangroeien, kan in jullie ontwikkelen. Dit Leven kan in jullie ook uitdoven of zodanig verzwakken totdat het van elke kracht en energie beroofd is.

Het mystieke Lichaam is in crisis. Het wordt omhuld door duistere schaduwen zoals de aarde wanneer er een onweer in de hemel wordt ontketend.

Mijn Kerk is in crisis. Omdat haar leden hun goddelijk Leven, hun innerlijk geloofsleven samen met de hoop en de barmhartige naastenliefde aan het wurgen zijn in de bankschroef van het materialisme.

Ik heb je gesproken over uitgedoofde lampen, over lampen die uitdoven : dit zijn de zielen van velen van mijn priesters en van heel veel gelovigen waarin het goddelijk leven van de genade niet meer stroomt, niet meer trilt.

Tot wat dient een uitgedoofde lamp ? Tot wat dient een lijk ? Om te verhinderen dat het gevaarlijke ziektekiemen en dodelijke infecties uitwasemt wordt het lijk begraven.

Elke christen en des te meer elke priester moet in deze, in duisternis verzonken wereld, een brandende lamp zijn om licht uit te stralen, om te getuigen van Mij, Mensgeworden eeuwig Woord van God, Licht van de wereld.

CONSEQUENT EN GETROUW

Om dat te doen moet men consequent en getrouw zijn geloof beleven.

Mijn stadhouder heeft tijdens de laatste jaren over dit onderwerp meermaals krachtig zijn geïnspireerde stem verheven. Een groot aantal priesters en gelovigen hebben aan zijn woorden, die dikwijls genoeg het doelwit werden van hoon en spot, geen aandacht geschonken. Hoe kan men, mijn zoon, niet diep bedroefd en ten eerste verbitterd zijn over een zo onzinnig en onboetvaardig gedrag ?

Het door Satan gevoed materialisme dat sinds tientallen en tientallen jaren woedt heeft de mensen bezoedeld. Dit materialisme is bezig in steeds meer zielen de onvergelykbare gaven uit te doven van geloof, hoop en barmhartige naastenliefde, van innerlijk leven en van goddelijke genade, zonder welke niemand zich kan redden.

Zonder twijfel zijn er in mijn mystiek Lichaam krachtige scheuten. Voor de ogen van velen gekend of verborgen zullen zij de vruchtbare kiemen zijn voor mijn uit de huidige woestenij herboren en uitgezuiverde Kerk. Want de Kerk van vandaag kan worden voorgesteld als een woestenij met struikgewas, struiken en doornen en droge takken in overvloed, die allen de weg voor de goeden zo moeilijk maken.

Dit alles zal echter, wanneer de brand die reeds onder de as smeult zal opvlammen, verbrand worden. En dan zullen die talrijke levenskiemen het terrein overdekken dat dan gezuiverd is van de vruchten van de menselijke hoogmoed, dwaasheid, onzuiverheid en van elke andere eerloosheid.

Dan zal de aarde als een weelderige en vruchtbare tuin een tehuis bieden aan de mensen die wijs en verstandig zijn geworden, verzoend met God en verzoend in Mij en onder elkaar.

En in de Liefde zullen zij in vrede leven.

DE ZIN VAN HET LEVEN

Hoezeer verlang Ik dat priesters en gelovigen, bevrijd van de last die op hen drukt en hen doet stikken, opnieuw de zin van het leven ontdekken door zich te bekeren tot Mij, tot het Licht, tot het ware Leven, door terug te keren naar het huis van mijn Vader, die ondanks hun ontaarding op hen wacht en hen bemint.

Om die reden is het zoon dat Ik tot je spreek.

Opdat jij de bitterheden van mijn barmhartig Hart en de smart van mijn Vader die zijn kinderen ontruikt ziet en op weg naar de ondergang en dood, ter kennis van de priesters zou brengen. Arme zielen die Ik heb vrijgekocht !

Dronken en verblind dolen ze thans al tastend rond in de duisternis.

Dat dit aardse leven een gave is van de Schepper-God dat bestemd is voor eeuwig leven negeren ze, weten ze niet. Dat dit aardse leven kort en vluchtig is, dat het slechts duurt zolang het gras in de weide en de bloem in het veld duurt, die door de zeis afgesneden sterven en verdorren, negeren ze, weten ze niet. Arme kinderen !

Door hoogmoed, ijdelheid en waanwijsheid zijn zij in de duisternis verzonken, zodanig dat zij zichzelf niet meer herkennen.

Zoon, niets mag worden verwaarloosd om voor hen de genade van een ware bekering te bekomen.. Nogmaals voor zovelen gaat het inderdaad om hun bekering. Er moet worden gebeden. Er moeten gebeden worden afgebedeld.

Beproevingen en tegenslagen moeten worden opgeofferd. Als het lijden dat in het leven van elkeen is gezaaid in geloof aanvaard wordt en met edelmoedigheid opgeofferd, dan wordt dit lijden werkelijk tot een zuurdesem van genade en van barmhartigheid.

Maar de tijd waarover jullie beschikken is kort. Wee hen die die tijd niet weten te benutten ! Samen met de personen met jou in geloof en broederliefde verenigd zegen Ik je.

Bemin Mij. Je weet dat Ik je bemin.

29 SEPTEMBER 1975

22. - DRINGENDE HERZIENING DIE HET WEZEN VAN DE ZAAK UITMAAKT

Zoon, iedere bevelhebber van een generale staf verenigt periodisch zijn medewerkers rond zijn werktafel. Men hen herziet hij de verschillende defensie- en aanvalsplannen. Hij spant zich in om steeds bestudeerde plannen te hebben, voorbereid in functie van de betrekkingen met de buurstaten om op iedere gebeurtenis te zijn voorbereid. Zo handelen mensen die maatschappelijke verantwoordelijkheden dragen.

Met dezelfde naarstigheid en bereidwillige zorg zou men ook in mijn kerken moeten handelen. In mijn Kerk is er een onmetelijk leger van gevormden die in de strijd tegen de vijanden van hun ziel, te weten de duivel, tegen de begeerten en tegen de wereld moeten getraind worden.

Deze strijd woedt al sinds de schepping van de wereld en hij zal zonder onderbreking blijven woeden tot het einde der tijden. Het behoort aan de hiërarchie, aan de generale staf van de lokale kerken toe om deze reusachtige strijd te ordenen en te leiden.

Ik heb reeds gezegd dat de mensen zowel individueel als collectief doelwit en slachtoffer zijn van deze strijd die de duistere en verduisterende helse machten hen leveren. Voor die helse machten is elke list en verleiding goed als zij maar het verlies van zielen veroorzaakt. Velen hechten daar geen geloof aan. Wegens het feit dat men er niet aan gelooft misrekent men de krachten en de mogelijkheden van de vijand.

Als men niet overtuigd is van de noodzaak zich voor te bereiden noch op het individuele noch op het collectieve plan, wordt het onmogelijk een goed georganiseerde oorlog te voeren.

De zorgzaamheid waarmee de generale staf van enkele lokale kerken hun plannen voorbereiden, ervan overtuigd dat zij hun plicht vervullen, moet worden geprezen.

Van de generale staf van andere plaatselijke kerken die hun plannen van verdediging en aanval niet weten voor te bereiden noch uit te voeren moet daarentegen de dadeloosheid worden gelaakt.

DRUK IN BESLAG GENOMEN

Zonder twijfel zijn zij druk in beslag genomen, zelfs te druk, met zaken die maar heel weinig dienen voor het doel, te weten de krachten van de Kwade de aftocht te doen blazen.. De vijanden van de Kerk, van het goede en van de waarheid zijn verwaand geworden. Die vijanden rukken steeds verder op en worden steeds brutaler terwijl ze er toe komen de goddelijke wetten en de natuurwetten om te turnen.

Waarom, mijn zoon ?

Voor de vele kwalen die mijn Kerk kwellen en die ontstaan uit de geloofscrisis, uit de crisis van het innerlijk leven, draagt zij grote verantwoordelijkheden, door eigen schuld. Niet zelden is zij ertoe gekomen medeplichtig te worden met de vijanden van God en van haar zelf. Door zwakheid, ziekelijke liefde voor eigen prestige, gebrek aan eenheid, ware en echte anarchie, is de fysionomie van de kinderen van God en van Zijn bedienaren vervormd geraakt. Het is tijd om wakker te worden !

Het is tijd om de bijl aan de wortels te leggen, duidelijker gezegd het is tijd, om voordat het te laat is, te beantwoorden aan mijn dringende uitnodiging tot een ware bekering. Het is tijd dat de verscheidene hoofdkwartieren van mijn kerken ophouden met hun tijd te verspillen aan

onnuttige zaken en initiatieven. Hun treft het ongelijk dat zij niet doordringen tot bij de wortels van het kwaad.

GEWETENSONDERZOEK

De ernst van de toestand dwingt tot een plan geldig voor allen, van de top tot de basis, door allen uit te voeren. De ernst van de toestand dwingt tot het volgend verplicht gewetensonderzoek :

- Zijn wij overtuigd van de noodzaak om de opvatting waarop ons leven is ingesteld ernstig te herzien ? Is ons leven een integraal christelijk leven ? Of is het gedeeltelijk heidens ? Of helemaal heidens ?
- Zijn wij bereid om een nieuw plan van innerlijk leven op te stellen ? Om op een nieuwe manier ons geloof, hoop en barmhartige naastenliefde, ons genadeleven te beleven ?
- Zijn wij bereid om het rumoer (en er is er zoveel) dat rondom heerst te doen zwijgen ? Zijn wij bereid om in de stilte en de bezinning te luisteren naar de uitnodigingen vanuit de Hoge, uitnodigingen om ons te helpen in het bezweren van de gevaren die ons boven het hoofd hangen ?
- Zijn wij bereid om te doen wat zovele mensen met veel moeite en inspanning doen, te weten om ons met een ware kruistocht van gebed en boete te trainen voor de strijd tegen de krachten van de Kwade ?
- Zijn wij bereid om ons tot een diepe, oprechte devotie tot de Moeder van Jezus, die ook onze Moeder is, terug te keren ? Zijn wij bereid om haar oproep tot versterving, tot boetedoening, te aanvaarden ?
- Zijn wij bereid tot een oprecht en vurig terugkeren tot Jezus-Eucharistie ?

Als mijn priesters die nu zo druk in beslag genomen zijn door tal van activiteiten objectief willen zijn, moeten zij toegeven, dat zij ondanks hun koortsachtig werken, op enkele uitzonderingen na, niet erg geloofwaardig meer overkomen.

Staan de bronnen van de genade misschien droog ? Neen ! Mijn barmhartig Hart is altijd geopend. In henzelf moeten zij de oorzaak zoeken, daarbij moeten ze de bijl aan de wortels leggen. Anders gezegd jullie moeten dringend van weg veranderen. Eerst van al jullie priesters als jullie willen dat het gros van het leger volgt.

Om die reden, jawel, om die reden loont het beslist de moeite om elkaar te ontmoeten. Om in een oprechte en loyale broederlijkheid een nieuw plan voor de geestelijke hervorming op te maken. Trouwens is het dat niet wat het Concilie van jullie vraagt ?

Een leven van genade leiden, een leven van eenheid en gehoorzaamheid leiden, tegen de duivel en het kwaad strijd voeren zonder zich te verlagen tot compromissen : dat zijn de grote thema's die van de top tot de basis werkelijk grondig bestudeerd moeten worden.

Waarop wacht men nog om dit te doen ?

Schrik, schaamte, menselijk opzicht, gehechtheid aan een gemakkelijk leven . . .

Bekeert jullie ! bekeert jullie !

Dat deze uitnodiging jullie geen schrik aanjaagt, jullie niet ergert. Ik en mijn Moeder, die jullie zo zeer liefhebben, zullen aan jullie zijde zijn. Het gaat over het heil van jullie zielen en over het heil van de zielen die aan jullie werden toevertrouwd.

Zoon, Ik zegen je. Bemijn Mij !

30 SEPTEMBER 1975

23. - MIJN PASSIE DUURT VOORT

Wat zijn zij ver van de waarheid, zij - en zij zijn zeer talrijk - die denken aan en kijken naar het mysterie van mijn Menswording, Lijden, Dood en Verrijzenis als was dit een gebeurtenis die zo veraf is dat zij aan de horizon van de eeuwen vervaagt !

Wat zijn ook zij ver van de waarheid, die anderen, die menen dat Ik zonder twijfel glorieus in het Paradijs maar ook vergeetachtig, geen belangstelling heb voor de mensen en voor de menselijke gebeurtenissen !

Dat zijn de verdraaiingen van een verzwakt geloof, een door onwetendheid besmet en verziekt geloof.

Omtrent mijn Tegenwoordig zijn, niet alleen in het Paradijs maar ook op aarde, mag een christen niet onwetend zijn. De christenen mogen niet onwetend zijn over het feit dat ik tot aan de voleinding der tijden op aarde Tegenwoordig ben en zal zijn..

Ik zou niet God zijn als dit niet zo was.

De christenen moeten zich voor ogen houden dat ook al kan Ik niet meer lichamelijk lijden Ik door de kilte en de ondankbaarheid, door de beledigingen, het verraad en de afschuwelijke godslasteringen waardoor Ik zonder ophouden gehoond wordt, daarentegen moreel erg verbitterd ben. Judas heeft zich zozeer vermenigvuldigd dat zijn aantallen niet te tellen of te schatten zijn.

De Liefde waaraan niet wordt beantwoord en die dikwijls met vijandigheid en met beledigingen van alle slag wordt terug betaald, is een lijden dat de mensen in de hardvochtigheid van hun hart niet kunnen begrijpen. Wat zijn ze ver van de werkelijkheid, zij die een zo nevelachtige visie hebben op het heilsmysterie !

Het Kruismysterie is een aktueel mysterie dat in zijn wrede wreedaardigheid voortduurt, hoewel onbloedig. Voor de vergeving van jullie zonden wordt mijn Bloed werkelijk voortdurend vergoten. Voor de voeding van jullie zielen wordt mijn Lichaam werkelijk voortdurend als spijs gegeven. Ik ben werkelijk het aan de Vader aangeboden verzoenend Slachtoffer. In Mij ontmoeten en verzoenen zich de Godheid en de mensheid in een oneindige Liefde.

DAAR IS GOD ALMACHTIG

Mijn zoon, als ten minste mijn priesters er vast en stevig van overtuigd waren dat Ik, Zoon van God, waarachtig God en waarachtig mens, ontmoetingspunt van de zondige mensheid met mijn hemelse Vader, altijd met jullie ben, te midden van jullie, dag en nacht, als Slachtoffer. Als ten minste zij ervan overtuigd waren dat wanneer zij Mij wegbergen tussen de wanden van het Tabernakel, dat daar God almachtig tegenwoordig is, God, de Schepper van hemel en aarde, de Verlosser en Heiland, dan zou hun hart van Liefde voor Mij kloppen. Maar voor dergelijke overwegingen is in hun hart en ziel geen plaats.

Mijn wegen, mijn paden hebben zij verlaten !

Om Mij in mijn nederig verblijf op te zoeken hebben zij geen tijd. Een diep, waarachtig geloof, van uur tot uur beleefd in een voortdurende offerande, zou in heel mijn Kerk een uitzuiverend vuur doen oplaaien. Zo een geloof zou bij machte zijn de goddelijke Gerechtigheid te doen bedaren en het doodbloeden van de zielen die op weg zijn naar hun verderf te stelpen.

Welke verschrikkelijke verantwoordelijkheid voor mijn priesters. Zij hebben de mogelijkheid om mét Mij voor het heil van de zielen mee te werken. Maar zij maken er geen gebruik van !

VERTROUWEN IN DE GENEESHEER

- Wat doen, Heer, opdat wij priesters, in onszelf kunnen treden ? Wat doen opdat we de duisternis waarin we verzonken zijn kunnen doorbreken ? Wat doen opdat wij uit de lethargie waarin we gevallen zijn kunnen ontwaken ? Wat doen, Heer, opdat wij de crisis die ons getroffen heeft zouden kunnen afschudden en verlaten ?

- Het is noodzakelijk dat jullie jezelf met een grote nederigheid overtuigen van de kwaal waaronder jullie lijden. Als hij van zijn ziekte geen klaar bewustzijn heeft kan geen enkele zieke de behoefte aanvoelen om zich te verzorgen. Als hij niet van zijn kwaal overtuigd is zal geen enkele van mijn priesters, aangetast door een geloofscrisis, de behoefte aanvoelen om zich geestelijk te verzorgen. Als hij geen vertrouwen heeft in Mij, in Mij, Geneesheer van de zielen, als hij geen vertrouwen heeft in Mij, in mijn Tegenwoordig zijn in mijn Stedehouder, zal geen enkele van mijn priesters, aangetast door een crisis van het innerlijke leven, de kracht vinden om zich te hervatten.

Over de besmetting die de geestelijkheid van deze materialistische eeuw teistert, heb Ik, bij monde van mijn Stedehouder overvloedig gesproken. Voor deze infectie heb Ik klaar en duidelijk de oorzaken en remedies aangeduid.

Maar wie heeft mijn woorden ernstig genomen ? Ook als men mijn woorden buiten beschouwing laat, al zijn die nog zo belangrijk, ben Ikzelf niet de Waarheid, de Weg en het Leven ? Heb Ik niet klaar en duidelijk gezegd " Wie Mij wil volgen, moet zichzelf verloochenen en zijn kruis opnemen ". Is dit geen overduidelijke vingerwijzing voor iedereen en in het bijzonder voor mijn priesters ?

Daar, mijn zoon, in dit Mij navolgen ligt de sleutel en de oplossing voor alle problemen die hun oorsprong vinden in de geloofscrisis.

Noodzakelijk zijn : innerlijke versterving én uiterlijke versterving. Maar het leven dat zij leiden en willen leiden is hiermee tegenstrijdig : kunnen kijken naar films en televisie, hun auto's soms zonder dat er enige pastorale rechtvaardiging voor is, hun koortsachtig maar onvruchtbaar dynamisme, hun weinig beschikbaar zijn en geringe neiging tot gebed.

Vanuit zulk een leven is het maar een kleine stap om te komen tot de innerlijke en uiterlijke opstandigheid. . . En dan terecht te komen in een waarachtige en echte anarchie, daar doven de laatste vonken van hun geloof uit in een manier van leven die helemaal gedikteerd wordt door de heidense beschaving van deze eeuw.

Slaat zonder uitvluchten, zonder aarzelen de bijl aan de wortels en hak af wat moet afgehakt worden. Dan zullen jullie in mijn barmhartig Hart alle remedies vinden om de weg weer op te klimmen, steil weliswaar maar niet onbegaanbaar, de weg van de deugd.

Ik zegen je zoon. Bemin Mij

30 september 1975

24. - TRANEN ZIJN GEEN TEKEN VAN ZWAKHEID

Mijn zoon Ik heb geweend, en niet slechts éénmaal zoals sommigen menen.

Op haar neerziende vanuit de hoogte heb Ik de Stad, doelwit van mijn grote Liefde, beweend. Mijn tranen waren het overstromen van een smart die mijn Hart niet meer kon beheersen. Ik heb dus niet geweend uit zwakheid, maar wel omdat Ik de wonden, de losbandigheid van de zeergeliefde stad zag én tevens haar lot, vastgesteld door de goddelijke Gerechtigheid.

Hoe dwaas zijn zij die koppig en halsstarrig denken dat zij kunnen spotten met God, hoe dwaas die vele anderen die denken dat zij kunnen blijven zondigen al vertrouwend op de goddelijke Barmhartigheid. Zoals Ik het je reeds heb gezegd, zij vergeten dat de Barmhartigheid en de Gerechtigheid in God niet te scheiden zijn. Omdat de Barmhartigheid en de Gerechtigheid in God slechts één eenheid zijn.

Zoon, niet slechts één keer heb Ik over de meest geliefde stad geweend, ook over de ondergang van de zozeer geliefde zielen heb Ik meerdere malen geweend zodat Ik niet gearzeld heb Mij voor hen te slachtofferen als een uitboetend zoenoffer op Calvarië en op de altaren.

Zoals je reeds weet heb Ik om Judas geweend, niet zozeer om het bedreven verraad tegenover Mij alswel om de ondergang van zijn hoogmoedige, ontuchtige en onboetvaardige ziel. Tegen mijn Liefde, tegen iedere genadeimpuls heeft Judas weerstand geboden, Mits een eenvoudige akte van berouw zou Ik hem in vreugde hebben gered. Dat is het wat Judas, die zich in deze tijd zozeer heeft vermenigvuldigd dat zijn aantallen niet te tellen of te schatten zijn, goed in overweging moet nemen. Dit is het wat mijn overtalrijke kinderen die Mij halsstarrig blijven afwijzen goed moeten overwegen

Mijn tranen zijn dus geen teken van zwakheid. Mijn tranen zijn het overstromen van de smart van mijn Hart, dat dodelijk gewond is door de ondergang van zovele zielen, waarvan niet weinigen aan Mij gewijde zielen zijn.

OOK DE MOEDER HEEFT GEWEEND

Ook mijn Moeder, de sterkste en moedigste van alle moeders, heeft geweend. Te midden van een vrijwel totale ongevoeligheid van vele priesters en gelovigen heeft zij in de voorbije tijden bittere tranen gestort en weent zij in de huidige tijden.

Zij kent heel goed de zware crisis waaronder mijn Kerk en de hele wereld lijdt. Door die crisis zijn Kerk en wereld doof voor iedere oproep van mijn barmhartig Hart en verzonken in een schrikwekkende duisternis, voorspel van de naderende storm.

Laat de kinderen van de zonde niet lachen ! Laat de kinderen van de duisternis niet lachen ! Het zwaard van de goddelijke Gerechtigheid hangt hun boven het hoofd.

Zoon, wat kon Ik voor mijn dierbare en welbeminde Stad nog meer doen dan wenen ? Toen sprak Ik : " Jerusaleem, Jerusaleem, gij die de profeten doodt en hen die tot u gezonden worden stenigt, hoe dikwijls heb Ik uw kinderen niet willen verzamelen, zoals een kloek haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en gij hebt het niet gewild ! Uw huis zal uitgestorven en verlaten achterblijven en van u zal er geen steen op de andere gelaten worden."

WERP HET ZAAD

Zijn vandaag mijn Kerk, mijn kerken, de steden en de naties beter dan Jerusalem ? Maar wat kon Ik doen dat Ik niet gedaan heb om jullie te redden ?

Jerusalem wees Mij af, Jerusalem veroordeelde Mij. De goeden die mijn woorden aanvaardden ontbraken niet zoals zij ook vandaag niet ontbreken. De steden en de volkeren, verzonken in een weerzinwekkend heidendom, wijzen Mij af en hernieuwen zo de onrechtvaardige veroordeling.

Mijn zoon, de goddelijke Gerechtigheid zal haar loop onverbiddelijk en onweerstaanbaar vervolgen. Breng deze boodschap aan je confraters over. Bekommer je niet om de reacties die erop kunnen volgen.

Werp je zaad zoals een goede zaaier. Zelfs als er slechts één enkel graantje op een goede grond valt zal je werken en je lijden niet tevergeefs zijn geweest. Aan je confraters zal je een goede dienst hebben bewezen. En te midden van de talrijke bitterheden die Mij worden aangedaan zul je Mij een beetje vreugde hebben bezorgd.

Ik zegen je, mijn zoon. Bemin Mij.

1 OKTOBER 1975

25. - IK GEEF MIJ VOORTDUREND

Heer, ik heb aan enkele personen Uw boodschap " Het deelhebben van de Allerheiligste Maagd Maria in het Kruismysterie " ter inzage gegeven. Wat gezegd wordt over het Tegenwoordig zijn van de allerheiligste Maagd in het heilig Misoffer, in de offerande die zij één met U van haarzelf aan de Vader aanbiedt hebben zij moeilijk om te geloven gevonden.

Zoon, dit toont je dat de goeden nog niets of nog vrijwel niets van het wezenlijke van het christen zijn hebben begrepen. Je kunt er uit afleiden wat zij erover weten, die anderen, die je minder goed lijken . . .

In mijn voorgaande boodschappen heb Ik meerdere malen bevestigd dat Ik de Liefde ben en dat in het gebod om te beminnen heel de Wet en de profeten vervat zijn. Maar van nature laat de Liefde zich kennen in het geven en in het zich geven.

Ik, God, Ik heb jullie alles gegeven en Ik heb Mijzelf helemaal aan jullie gegeven.

Ik, God heb jullie het leven gegeven.

Ik, God, Ik heb jullie de Verlossing gegeven.

Ik heb jullie het heelal gegeven.

Ik heb jullie de aarde gegeven, dit wonderbare huis dat jullie bewonen (en nu aan het schenden zijn). En bedenk dat de aarde maar een verbanningsoord is.

Lucht en licht, zon, warmte, koude, zee en rivieren, bergen en vruchtbare vlakten, planten, vruchten en bloemen, dieren en vissen van alle soort en vorm: alles is een gave van mijn Liefde.

Maar Ik ben niet alleen maar de Liefde. Ik ben de eeuwige, oneindige, ongeschapen Liefde.

Jullie alles, heel het werk van mijn schepping te hebben gegeven was Mij niet genoeg. Ik heb ook Mijzelf willen geven : Ik de Schepper, de Heer over allen en alles, de almachtige, alomtegenwoordige, alwetende God.

In het Kruismysterie, dat in het mysterie van de heilige Mis werkelijk voortduurt en zonder ophouden volbracht en hernieuwd wordt, geef Ik Mijzelf voortdurend aan jullie.

ZIJ LEEFT VAN MIJ

Door een bovennatuurlijke wet en natuurwet spant de liefde zich in om één te worden.

Ik, de almachtige God kan alles : Ik kan mijn brandende dorst naar liefde stillen door Mij helemaal aan jullie te geven, om mét jullie een enkele éénheid te worden zoals Ik met de Vader en met de Heilige Geest één ben. Precies door die wet van de Liefde zijn Wij Drie Eén.

Het schepsel na Mij waarvan de Liefde niet kan gemeten worden is mijn Moeder, meesterwerk van de allerheiligste Drieëenheid, met Mij verbonden in het mysterie van de Menswording en in het Kruismysterie, kon zij niet anders dan ook met Mij verbonden te zijn in het mysterie van de heilige Mis dat hetzelfde is als het Kruismysterie, hoewel onbloedig.

Zoon, als de liefde Mij ertoe gebracht heeft in het eucharistisch mysterie met jullie één te worden, om hoeveel meer redenen brengt de liefde Mij ertoe Mij met mijn Moeder te verenigen in een volmaakte éénwording, uniek in geheel de menselijke geschiedenis.

Ik bevestig dat zij van Mij leeft, van mijn goddelijke Natuur, zoals Ik leef van haar, van haar menselijk natuur. Derhalve is het logisch dat ook zij is waar Ik ben, bovendien is dit een noodzaak van nature en van de liefde.

Mijn Moeder aanvaardde niet alleen het Kruisoffer, volbracht op dat gegeven ogenblik van de geschiedenis maar zij heeft ook het Kruisoffer in zijn uitbreiding in de tijd aanvaard. Haar

liefde zou niet volmaakt geweest zijn als dit niet zo geweest was.: derhalve is zij zoals op Calvarië, werkelijk tegenwoordig in de heilige Mis.

In vereniging met Mij, mét mijn offerande biedt zij wel degelijk haarzelf als offerande aan de Vader aan. Haar "fiat" voor de vergeving van jullie zonden is even werkelijk op het altaar als op Calvarië : als dit niet zo was dan was zij geen medeverlosseres.

Zij was, is en zal met Mij medeverlosseres zijn in een volmaakte éénwording, zoals Ik met jullie één zal worden in de eeuwigheid.

Thans één door middel van het mysterie van het geloof voor wie er aan gelooft en ervan leeft. In de eeuwigheid één in een volmaakte éénwording, in de wederzijdse onderlinge schenking : de mijne en die van jullie, in de glorie van het Paradijs.

HIJ NEME ZIJN KRUIS OP.

Waarom, mijn zoon, willen vele christenen, en zelfs vele priesters die verheven goddelijke werkelijkheden niet verdiepen, er niet aan geloven, er niet van leven ?

Zij zijn te zeer verstrooid om dit te doen. Zij zijn door hun kleine dagelijkse lotgevallen te druk in beslag genomen.

Als zij zich in die goddelijke Werkelijkheden wilden verdiepen welk licht zou er dan stralen op de duisternis waarin de zielen, de gezinnen, de volkeren en zelfs mijn Kerk verzonken is ! Welke regen van genaden zouden zij doen ontspringen aan mijn geopend Hart ! Hoeveel zielen zouden er niet ontruikt worden aan de hel ! Welke vreugde zouden zij aan mijn erg verbitterd barmhartig Hart geven !

Als de zogenaamd goeden er niet of bijna niet in slagen iets van de reden van hun schepping en verlossing te begrijpen, als velen van mijn priesters de wonderen van mijn Liefde maar als onbenulligheden zonder veel belang hoogachten (?) (weshalve zij zeer ver zijn ervan te leven, zij de bedienaren, de beheerders van de vruchten van mijn verlossing), als de gewijde zielen, vrouwelijke en mannelijke religieuzen, niet zelden omgeturnd door een materialistische levensopvatting, een oppervlakkige, vormen-godsdienst beleven, dan kun jij je de staat van de geestelijke gezondheid van mijn mystiek Lichaam goed voorstellen.

Wie Mij wil volgen, moet zijn kruis opnemen en aan zichzelf verzaken ! Het Paradijs op aarde heb Ik aan niemand beloofd. Het is noodzakelijk zich ervan te overtuigen dat het aardse leven een beproeving is. Die beproeving kan slechts worden overwonnen door Mij na te volgen.

Zoon, wie zich halsstarrig afsluit voor mijn Liefde, zal in de gestrengheid van de goddelijke Gerechtigheid ontwaken.

THERESIA VAN HET KIND JEZUS

Vandaag wordt het feest gevierd van een kleine én grote ziel : het feest van Theresia van het Kind Jezus.

De priesters en alle gewijde zielen zouden zich moeten laten leiden door deze ziel. Wat is het geheim van haar snelle, duizelingwekkende opgang naar de hoogste toppen van de heiligheid, naar de hoogste toppen van de volmaaktheid ? " Haar nederig, eenvoudig, volhardend, waarneembaar beantwoorden aan elke impuls van mijn genade. "

Aan de basis van haar beantwoorden is er de nederigheid. " Ik dank U, Vader, omdat Gij deze dingen voor de groten, voor de geleerden van de aarde hebt verborgen, maar ze aan de nederigen, aan de eenvoudigen hebt geopenbaard. " " Als jullie niet worden zoals deze kinderen, zullen jullie niet in het Rijk der Hemelen komen. "

Door haar nederigheid en door haar edelmoedigheid verdiende Theresia het opdat aan haar de geheimen van mijn barmhartig Hart zouden worden toevertrouwd. Zij stippelde een nieuwe weg uit voor alle gewijde zielen. Door deze weg te volgen, sloeg zij etappes over en bereikte heel snel de top van de Heilige Berg.

Zij die oordelen dat zij een broze kleine Heilige is, goed om als voorbeeld te stellen voor zwakke zielen, vergissen zich. In haar liefde tot Mij was Theresia heldhaftig sterk en edelmoedig. Zozeer heldhaftig sterk en edelmoedig dat zij niets heeft toegekend aan haarzelf en nog minder aan de wereld en aan Satan.

Ongelukkig genoeg, de zielen van wie men zoiets kan zeggen zijn weinig talrijk.

Mijn zoon, Ik zegen je. Bemin Mij.

3 OKTOBER 1975

26. - DE DERDE WEG

Zoon, hoe dikwijls heb Ik gevraagd dat mijn priesters, die meegesleept worden in een verkeerde visie op het priesterlijke leven, zich zouden bekeren !

Maar het begin en het principe van elke bekering is het nederig worden. De hoogmoed, de trots is een onoverkomelijke muur die zich opstelt tussen de ziel en God. Men moet zich vernederen en klein maken om zich daarna tot God te kunnen verheffen. De trots, de hoogmoed houdt vele priesters ver van Mij verwijderd, zij oogst onder mijn priesters vele slachtoffers voor de hel.

Ook als de mening van sommigen niet overeenkomt met deze bevestiging die Ik handhaaf, het is de onbetwistbare werkelijkheid.

Men heeft beweerd dat er twee verplichte wegen zijn die naar het heil leiden : de weg van de onschuld en die van de boetedoening. Toch zeg Ik je dat er nog een andere is, een derde weg, korter dan de andere twee en niet minder zeker. Die derde weg is die van de Liefde.

De weg van de onschuld krioelt van vele menselijke engeltjes, het zijn de kinderen die vooraleer de schuld hen raakte door de dood werden verrast. Samen met hen zijn er op die weg van de onschuld nog andere zielen die door hun volhardend en edelmoedig beantwoorden aan de impulsen van mijn genade, beschermd bleven tegen elke besmetting door het kwaad en die op het eind van hun aardse levensweg aankwamen met heel de schittering en de onbevleete witheid van sneeuw. Zij vormen in het Paradijs een hemels koor dat het hosanna zingt van de driemaal heilige God.

Vervolgens is er de tweede weg naar het heil, die van de boetedoening, noodzakelijk voor allen die ongelukkig genoeg, in verschillende mate de harde en bittere ervaring van de zonde hebben beleefd. " Als jullie geen boete doen zullen jullie niet binnengaan in het Rijk der Hemelen." De zondaars zijn zeer talrijk, maar niet alle zondaars slaan de weg van de boetedoening in. Waarom weten en begrijpen jullie niet, want alleen God doorgrondt de onpeilbare afgronden van het menselijk hart. Geen enkel menselijk schepsel, ook het meest dwalende niet, is helemaal slecht. In elke mens is er altijd, in verschillende verhouding zowel goed als slecht. Ik, God schenk aan iedereen voldoende genade om gered te worden.

Toch weet niet iedereen er voordeel uit te halen. Buiten deze reden zijn er nog andere redenen waarom niet alle zondaars gered worden. De priesters mogen omtrent deze redenen niet onwetend zijn noch ze negeren, zonder dat zij hun roeping verloochenen.

Zijn de priesters niet mijn medeverlossers ? Zijn zij onwetend omtrent dit fundamenteel aspect van hun priesterleven ? Zijn zij misschien mijn oneindig lijden voor de zielen vergeten ? Weten zij naar Mij, de Gekruisigde, niet meer hun ogen op te slaan ? Weten zij dan niet dat zij hun geestelijke vruchtbaarheid nietig maken als zij Mij niet op de weg van het Kruis volgen : als zij Mij niet op de weg van de innerlijke en uitwendige boetedoening volgen ? Denken zovele priesters niet aan het verzuimde goed, aan het aantal verloren zielen ? Denken zij niet dat het hun plicht van gerechtigheid en van barmhartige naastenliefde is om heilig te werken om de zielen te redden ?

Om voor Mij, de Gekruisigde, neer te knielen voor een ernstig gewetensonderzoek, om mijn stem te beluisteren hebben zij geen tijd . . . Als zij dit deden, welk een licht in hun zielen !

Onlangs heb Ik gesproken over de Gemeenschap der heiligen, deze andere verheven Werkelijkheid, deze andere bron van genade en van genaden voor al wie erin gelooft en ervan leeft.

In heel mijn mystiek Lichaam, te weten in de zegevierende, lijdende en strijdende Kerk stromen de vruchten van mijn Verlossing door en zij blijven erin doorstromen. Maar zij stromen door in de mate en in de verhouding waarin jullie je ervan weten en willen bedienen.

DE WEG VAN DE LIEFDE

Over de derde weg, de kortste, de verkorte weg naar het Paradijs, gekozen door zovele zielen, te weten de weg van de Liefde moet er thans nog een woordje gezegd worden.

Het is niet zo dat die weg slechts in deze laatste tijden voor de zielen openstaat. Maria Magdalena heeft deze weg gekozen, en na haar zovele andere zielen. Maar in deze laatste tijden werd deze weg opnieuw ontdekt.

Door zovele zielen waaronder de kleine Theresia van het Kind Jezus werd deze weg verkozen en gevolgd.

Zoon ? Ik heb Mij geslachtetofferd opdat jullie onder elkaar één zouden worden en mét Mij één zouden worden, zoals Ik één ben met de Vader en met de Heilige Geest..

De liefde heeft twee dimensies, de verticale liefde is gericht naar God, de horizontale liefde is gericht op de naaste. Zo is het bij Mij, zo moet het ook bij jullie zijn. Die liefde moet de top-prioriteit zijn van al jullie levensproblemen, als dit niet zo is zijn jullie niet meer op de goede weg. De liefde verenigt, de liefde smeedt aaneen.

Vader, Zoon en Heilige Geest zijn Drie in Eén, derhalve is de liefde gelijk aan eenheid, eendracht. De liefde die de ziel met God en met de broeders verenigt is een vuur dat uitzuivert en dat de slakken van de menselijke zwakheid verbrandt.

Mijn Geest is een geest van Liefde. Hij verwarmt, verlicht en maakt levend. Hij verdrijft de schaduwen van de menselijke zwakheid die vlekken vormen op de zielen..

Maar de liefde is ook een kracht en een macht, net zoals ijzer dat is in beton. De twee naturen worden tot één enkel blok versmolten en omgevormd, onbreekbaar blok waartegen de krachten van hen die het zouden willen stukbreken zich tevergeefs te pletter storten. Evenzo verenigen de goddelijke en de menselijke liefde die tot een geheel versmolten zijn, de zielen met God en onder elkaar, om één enkel onbreekbaar compact blok te vormen waartegen de krachten van het kwaad tevergeefs stormlopen.

Zoon, span je in om je mijn mystiek Lichaam voor te stellen zoals dit zou moeten zijn : één enkel machtig blok van al zijn leden, verenigd in het hoofd zodat geen enkele aardse of duivelse kracht het vermag open te rijten of te schrammen.

De uitgezuiverde en herboren Kerk van de volgende eeuw zal zo een granietlichaam zijn dat niemand vermag te breken, zelfs niet te schrammen.

De wegen van God en de plannen van God verschillen grondig van jullie plannen en van jullie wegen.

HET EGOISME DOEN ZWIJGEN

Ik benadruk de noodzaak om de hand aan de bijl te slaan. Als de verschillende lokale kerken met wijsheid de tekenen van de tijden willen lezen en gebruiken dan moeten zij alles herzien en zich opnieuw organiseren op de twee dimensies van de liefde.

Het is hoog tijd om het egoïsme, de ambities, de nijd en de ijverzucht te doen zwijgen. Het is hoogtijd om uit de wolken waarin jullie verzonken zijn te treden.

Het is hoogtijd om het stof van jullie klederen af te schudden.

Het is hoogtijd om jullie van het loodzware juk van het materialisme, zowel van het marxisme als van het kapitalistische materialisme, te ontdoen. Want zowel het ene als het andere is giftig en dodelijk.

Het is hoogtijd voor velen van mijn priesters die door dit vergif besmet zijn dat zij, als zij niet willen verloren gaan, in zichzelf treden en zich bekeren.

Om het doel van de Schepping en van de Verlossing te verwezenlijken en voor mijn priesters ook het doel van hun roeping en zo tot God te komen zijn er drie wegen. Die drie wegen zijn alle drie even geldig en uitstekend omdat het wezenlijke element dat in die drie wegen aanwezig is de liefde is, hoewel met een verschillend coloriet en schakering.

Mijn zoon, laat dit aan mijn priesters weten : er blijft geen tijd meer over om dit uit te stellen.

Door de barmhartige naastenliefde zijn de goeden verplicht om voor de meer lauwen en voor de meer verwijderden te bidden en zich op te offeren. Te bidden en zich op te offeren voor hen die worstelen te midden van de valstrikken en verleidingen van een wereld die niet mijn wereld is maar die van Satan. Voor hen die worstelen tegen het ontwaken van hun geweten dat zelfs als het verstokt is toch in opstand komt omdat het onderdrukt wordt door een last die het liever niet draagt.

Ik zegen je. Bemin Mij.

7 OKTOBER 1975

27. - SATAN, DE LISTIGE KWADE

Mijn zoon, wanneer Ik in een ziel binnenkom wordt haar geloof springlevend, haar liefde vurig en haar hoop diep.

Maar wanneer het goddelijk leven in een ziel klopt is er iemand die gekweld wordt door nijd, ijverzucht en haat en die er met een listige duivelskunst in slaagt om water op het vuur van de liefde te werpen.

De liefde kan met een brandende vuurhaard vergeleken worden. Je weet wat er gebeurt, als water op een brandende vuurhaard geworpen wordt. Het vuur dooft uit, de warmteuitstraling verdwijnt stilaan. er stijgt een dichte rookkolom op. Slechts zwartverbrande kolen blijven er over.

Als de ziel zich niet weet te bewaren tegen het bedrieglijke werken van Satan gebeurt dit ook in haar van liefde brandende vuurhaard. Van het liefdevuur dat in haar hart brandt, van de warmteuitstraling en van het licht blijft er niets over. Slechts een rookkolom waarin de ziel verzinkt en wat zwartverbrande kolen, want de ziel wordt zwart onder de inwerking van de zonden.

Zoon, de zielen die vandaag weet hebben van de gevaarlijke duivelskunsten zijn weinig talrijk geworden. Omdat niemand nog in de duivel gelooft en niemand zich nog zorgen maakt om zich tegen hem te verdedigen (steeds uitzondering gemaakt voor de weinigen). En zo kan de listige Kwade zeer vele slachtoffers oogsten, zelfs onder mijn priesters.

Het onwetend zijn van al wie niet geloven, de leemten in het geloof, het gebrek aan training tot de strijd, het onervaren zijn en het verlaten van de verdedigingsmiddelen, verzekert de Vijand zeer talrijke overwinningen.

Arme onervaren zielen ! Niet alleen van eenvoudige gelovigen maar ook van velen van mijn bedienaren ! Deze laatste zielen dienden krachtens het merkteken waarmee zij zijn onderscheiden, krachtens de macht waarmee zij zijn begiftigd, krachtens het gezag dat zij bekleden, de scharen strijders te leiden naar schitterende en bliksemsnelle zegepralen over Satan en zijn duivelse legioenen.

Wat doen om zich te verdedigen ?

- Geloven aan het bestaan van de Vijand. Als vele strijders en met hen niet weinig priesters niet in het bestaan van de Vijand geloven, kunnen zij hem niet bestrijden.
- De macht en de kracht van de Vijand kennen. En ook zijn eigen kracht en macht kennen.
- De strijdmethodes, listen en verleidingen van de Vijand kennen. Tegelijk bewust zijn van de eigen strijdmiddelen en ze willen gebruiken.

Het is klaar dat als iemand geen weet heeft van de valstrikken die de Vijand voor hem gespannen heeft, hij er zich niet tegen kan behoeden en er zich evenmin tegen kan verdedigen. In tegenstelling hiermede kan iemand die er wel weet van heeft, voorzichtig zijn voorzorgen treffen en zich klaar maken niet alleen om zich te verdedigen maar ook om zelf toe te slaan.

DE GROOTSTE VIJAND

Vrijwel alle christenen, zoon, hebben vandaag geen weet van of negeren hun grootste vijand : Satan en zijn duivelse legioenen. Zij negeren hem die hun eeuwige ondergang betracht. Zij negeren de onmetelijkheid van het kwaad dat Satan hen berokkent. Vergeleken met het kwaad

dat Satan hen berokkent verzinken de zwaarste en grootste menselijke ongelukken in het niets. Zij negeren het feit dat het hier gaat om het enig werkelijk belangrijke in het leven : het heil van hun eigen ziel.

Ten aanzien van die tragische toestand heerst er onverschilligheid, soms zelfs ongeloof, bij velen van mijn priesters. Heerst er een niet beseffen bij vele anderen die zich niet bekommeren om hun voornaamste plicht : de gelovigen te onderrichten, de gelovigen op de hoogte brengen van het gevaar van deze verschrikkelijke strijd die sinds de dageraad van de mensheid gestreden wordt. Zij zorgen er niet voor de gelovigen in te wijden in het werkdadig gebruik van de in mijn Kerk talrijk tot hun beschikking staande verdedigingsmiddelen.

Zij zijn zelfs beschaamd er over te spreken.

Zij vrezen als achterlijk te worden gedoodverfd.

Het gaat hier wel degelijk om menselijk opzicht.

Maar je weet, mijn zoon, dat als er in het leger een officier uit zijn post van verantwoordelijkheid deserteert, hij met de titel van verrader gebrandmerkt wordt en streng door de menselijke gerechtigheid wordt vervolgd. Wat moet dan wel gezegd worden over wat er in mijn Kerk aan het gebeuren is ?

De zielen in de steek laten, overlaten aan de macht van de Vijand die hun ondergang wil, is dit niet het meest tragische en verschrikkelijke verraad jegens de zielen ?

Enige tijd geleden heeft mijn Stedehouder op aarde, Paulus VI, gezegd dat er in de Kerk feiten en gebeurtenissen plaatsvinden, die menselijkerwijze niet verklaard kunnen worden tenzij door tussenkomst van de duivel.

Zoon, Ik heb je gesproken over schaduwen die de schittering van mijn Kerk verduisteren : dit alles is meer dan een schaduw.

Als de Vijand vandaag meer dan ooit aanmatigend, arrogant is en, heer en meester over de enkelingen, families, volkeren en regeringen, dan is dit heel normaal. Hij heeft vrij spel. Hij wordt vrijwel niet aangevochten !

Zeker, om Satan te bestrijden moet men heilig willen zijn. Om Satan werkdadig te verslaan zijn er boetedoeningen, verstervingen, gebeden noodzakelijk. Maar is dit misschien niet mijn voorschrift voor allen en in het bijzonder voor mijn gewijden.

Waarom worden er privaat geen exorcismen verricht ? Daar zijn geen speciale toelatingen voor nodig !

Neen ! Vele priesters kennen hun eigen identiteit niet. Zij weten niet wie ze zijn. Zij weten niet met welke ontzaglijke macht zij begiftigd zijn. Voor deze onwetendheid zijn zijzelf schuldig en verantwoordelijk. Zij zijn werkelijk als de officieren van een wanordelijk en tuchteloos leger, die uit hun post van verantwoordelijkheid deserteren en zich zo schuldig maken aan de chaos die daaruit voortvloeit.

DIT MOET AAN DE PRIESTERS WORDEN GEZEGD.

Welke reden om rood te worden van schaamte en schande is het niet te weten dat goede leken, begaafd met een grote fijngevoeligheid van geloof en met een vurige liefde voor de zielen, de traagheid van zovelen van mijn bedienaren, die voor zoiets geen tijd hebben, ver overtreffen ! Voor zoiets hebben zij geen tijd, zij vinden dit niet belangrijk, voor iets anders, ja daarvoor vinden zij wel tijd.

Zij hebben geen tijd om hun eigen ziel te verdedigen en de zielen van hen waarvoor zij eens rekenschap zullen moeten afleggen voor het Aanshijn van God aan Wie niets ontgaat, voor het Aanshijn van God Die rekenschap zal vragen zelfs voor een ijdel woord.

Het zullen de verraden zielen zelf zijn die hen streng zullen beschuldigen voor het ontbeerde goed, voor de ondergane nederlagen, voor het bedreven kwaad. Omdat zij die hen dienden te geleiden op de weg naar het heil hen overgelaten hebben aan de macht van de Vijand.

Ik herbevestig met aandrang de werkdadige aanwezigheid van de demon in de Kerk, in de godsdienstige gemeenschappen, in de kloosters, in de priorijen, in de maatschappij, in de regeringen en in de partijen, en de volkeren.

Overall waar er gewerkt wordt om het geloof uit te roeien, om een onschuld te belagen, om een misdrijf te voltrekken, om een onrechtvaardigheid te bedrijven, om een geschil te doen ontstaan, om verdeeldheid in het leven te roepen, om gewelddadigheden, burgeroorlogen en revoluties uit te lokken, dáár is Satan aanwezig.

Het werkingsgebied van Satan en zijn aanhangers is zo breed als de aarde ruim is.

De aan Satan geboden weerstand, die goed geleid zeer krachtdadig kan zijn, is gering en helemaal niet in verhouding met de krachten van de Vijand.

Dat men niet aan God de verantwoordelijkheid toeschrijft voor deze waarlijk tragische toestand. Jullie zijn hiervoor de enige verantwoordelijken. Allen zijn in deze verschrikkelijke werkelijkheden betrokken. Vandaag verduistert het rijk van de duisternis het rijk van het Licht.

DE ZIEL REDDEN

Het rijk van de leugen lijkt de overhand te halen op het rijk van de waarheid en van de gerechtigheid. Maar lang zal dit niet meer duren.

De goddelijke Gerechtigheid zal voorzien in het reinigen van de door de listige Kwade bezoedelde en geïnfecteerde aarde en mensheid

Mijn allerheiligste Moeder zal er aan denken opnieuw zijn kop te verpletteren.

Maar denk nu niet dat Satan, met zijn legioenen, met zijn in de wereld gevonden talrijke geallieerden zonder verschrikkelijke reacties en stuiptrekkingen zal verzaken aan zijn rijk !

Dit alles heb Ik jullie gezegd opdat jullie je bekeren. Opdat jullie je voorbereiden en eraan denken om jullie zielen ontvankelijk te maken voor het gebed en de boetedoening.

De dingen van de aarde gaan voorbij. Slechts één ding is belangrijk : jullie ziel redden.

Ik zegen je mijn zoon, samen met jou zegen Ik de personen voor wie je bidt.

6 oktober 1975

28.- DE ONVERMIJDELIJKHEID VAN DE GODDELIJKE GERECHTIGHEID

Velen slagen er niet in om zichzelf van de eventualiteit van een grote toekomstige kastijding te overtuigen. Velen betwijfelen die kastijding. Velen ontkennen ze ronduit en bevestigen dat die grote kastijding moet worden beschouwd als tegengesteld aan de goddelijke Barmhartigheid.

Zelfs mijn Apostelen wilden nooit de gedachte van mijn Lijden en van mijn Dood aanvaarden. Zij wilden mijn woorden niet geloven. De eigenwaan verhinderde mijn Apostelen klaar te zien, hun eigenwaan beroofde hen van de gave van de wijsheid.

Thans herhaalt zich voor velen hetzelfde.

Ik, Mensgeworden Woord van God, God zoals de Vader en de Heilige Geest, Ik ben Slachtoffer bij uitmuntendheid geworden van de goddelijke Gerechtigheid.

Door de Wijsheid is gezegd: "Propter peccata veniunt adversa". De zonde is een persoonlijke schuld tegenover God. De zonde is een collectieve schuld van de gemeenschap tegenover God.

Op ieder ogenblik kan God een gedeeltelijke delging van de schuld eisen. Ik heb gezegd een gedeeltelijke delging want noch een enkeling noch een gemeenschap kan de schuld geheel delgen. Om die reden heeft God door het mysterie van zijn Menswording, Lijden en Dood in die gehele schuldaflossing voorzien.

EENZELFDE ONDEELBARE EENHEID

Aan hen die met zoveel zelfzekerheid bevestigen dat men niet mag spreken over kastijdingen, maar enkel en alleen over de goddelijke Barmhartigheid, antwoord Ik krachtig door te bevestigen dat in God de Barmhartigheid en de gerechtigheid eenzelfde ondeelbare éénheid zijn.

Ik antwoord dat men God niet ongestraft beledigt, "Deus non inridetur".

Ik antwoord dat wanneer de menselijke ongerechtigheid het kritisch niveau overschrijdt, zoals jullie dit noemen, de goddelijke Gerechtigheid haar ondoorgrondelijke doeleinden vervolgt.

Ik heb het reeds gezegd en Ik herhaal het dat de steden van deze ongelovige en goddeloze generatie slechter zijn dan Sodom en Gommorra. Ik heb gezegd dat de verdorvenheid overal is binnengedrongen, dat het kwaad met de onstuimigheid van een overstromende bergstroom over de aarde om zich heen grijpt. Zelf mijn Kerk is er niet vrij van.

Velen van mijn priesters zijn besmet. Het afwijzen van God is nooit zo algemeen geweest.

DE KELK LOOPT OVER

Arme priesters, hoe bijziend zijn zij toch in hun onwetendheid, in hun niet-zien, in hun niet-begrijpen hoe God zelfs in zijn Gramschap steeds gedreven wordt door een plan van Barmhartigheid !

Maar waarom denken zovele van mijn priesters niet aan mijn verschrikkelijke doodstrijd in Getsemane ?

Waarom denken zij er niet aan dat in mijn bloedzweten, in mijn verlaten zijn door mijn Vader, de gehele gestrengheid en onvermijdelijkheid van de goddelijke Gerechtigheid op Mij, zijn eniggeboren Zoon rustte ?

Waarom denken zij niet aan de reden waarom Ik alle zonden van de mensen op Mij genomen heb ? . . .

Ook deze Gerechtigheid was nochtans de vrucht van een plan van oneindige Barmhartigheid.

Het is niet hun niet geloven, hun dwaas niet beseffen dat de arm van God zal tegenhouden om de trotse en hoogmoedige mensheid te slaan. Mijn Moeder heeft die arm wel tegengehouden. Het lijden van de goeden en onschuldigen, de heldhaftige en edelmoedige offerande van de slachtoffer-zielen heeft de afgekondigde kastijding kunnen verzachten, kunnen uitstellen.

Maar thans loopt de kelk over. De maat is onwaarschijnlijk overvol. De lawine is losgekomen. Ook als de verblindheid de mensen belet het voorspel van de verschrikkelijke catastrofe te zien.

In afwachting hiervan heeft de goddelijke Barmhartigheid die velen van mijn priesters zelfs niet weten te verzoenen met de goddelijke Gerechtigheid, de talrijke zuurdesems doen opkomen voor een uitgezuiverde en op nieuwe structuren herboren Kerk en tevens voor een gereorganiseerde en van de dwaasheid van de menselijke hoogmoed bevrijde mensheid.

De Barmhartigheid én de Gerechtigheid zullen met gelijklopende stap hun beslag krijgen.

Zoon, zeg het : het is dringend de zielen ontvankelijk en gunstig te stemmen voor het gebed, de boetedoening en de bekering

Heb vertrouwen ! Zelfs in zijn Gerechtigheid is God altijd Liefde. Al Zijn daden zijn gedreven door de Liefde.

Ik zegen je. Bemin mij.

Stel Mij met je liefde schadeloos voor de ondankbaarheden en de beledigingen.

12 OKTOBER 1975

29.- DE EENRICHTINGSWEG

Zoon, meerdere malen heb Ik je gewezen naar de éénrichtingsweg. Ik gebruik deze benaming die in de chaotische en verdorven moderne steden veel opgang maakt. Een weg begint steeds op een bepaald punt. Hij slingert zich tussen vlakten en bergen, tussen twee bermen die er de breedte van bepalen, om te eindigen in een ander punt: de eindbestemming.

Welnu, zoon, het leven van ieder mens is als een weg. Het heeft zijn vertrekpunt en zijn eindbestemming. Ieder mens moet zijn weg doorlopen die van alle eeuwigheid is uitgestippeld.

Maar onder alle schepselen is de mens het enig vrije en intelligente schepsel. Hij is bij machte het goed en het kwaad te onderscheiden, bij machte het goed en kwaad te willen of te weigeren. Om die reden is de mens zo groot dat hij zelfs op God lijkt.

Alle andere op aarde levende schepselen verschillen hierin van de mens. Door hun natuur zelf zijn zij genoodzaakt tot een vaste weg. Het is hun niet gegeven om zijsprongen te maken of om andere wegen in te slaan buiten de weg die hun door de schepper is aangeduid.

De mens, door zijn intelligentie en wil een wonderlijk schepsel, is vrij om de weg te aanvaarden of af te wijzen. Al is die door God uitgestippeld, door zijn Schepper. Al kan hij langs die weg gemakkelijk zijn eindbestemming bereiken: het eeuwige heil van zijn ziel.

Het is vreemd en zelfs monsterachtig dat de mens van een gave die hem verheft boven elk ander op aarde levend schepsel misbruik maakt door te weigeren de weg van zijn aardse verbanning te doorlopen om duistere en kronkelige wegen in te slaan die hem naar de eeuwige ondergang van zijn ziel leiden.

Dit is vreemd. Het is net alsof de mens niet bekend is met zijn zondeval en met de bekeringen en valstrikken waarmee Satan, prins van de leugen hem verleidt en om de tuin leidt.

Al kan Satan wel degelijk de vrijheid van de mens afzwakken, vernietigen echter kan hij die vrijheid niet . . . tenzij de emns hem daarin helpt.

Hoe het ook zij, het afdwalen van de mens van zijn weg kan niet worden gerechtvaardigd. Want Ik, mensgeworden Woord van God heb voor zijn zwakheid de remedie gebracht door hem, voor zover hij er van wil genieten, de kostbare vruchten van mijn Verlossing aan te bieden.

Maar indien de mens, in het kielzog van Satan, God afwijst, verdoemt hij zich.

MIJN WEG

Vandaag hebben de mensen Mij verlaten, Mij, Weg, Waarheid en Leven, Mij, de rechtstreekse en veilige weg, om de weg in te slaan, uitgestippeld door Satan, naäper van God.

Als zij zich niet bekeren zullen zij niet worden gered. Niettegenstaande de nonsens van hen die in mijn wijngaard tweedracht en ontevredenheid zaaien en die zich als sprinkhanen hebben vermenigvuldigd terwijl zij met hun ketterijen een slachting onder de zielen bewerken.

Het zijn geïncarneerde duivelen, rood van ijdelheid en hoogmoed. Hun geschriften berokkenen niet minder schade dan de pornografische boeken en zij worden overal gevonden : in de seminaries, in de kloosters, in de scholen. Hun vergif is dodelijk en zij oogsten slachtoffers, vooral onder de jongeren.

De weg van iedere mens begint in de moederschoot. De aanlegsteiger van die weg is de lichamelijke dood die het Oordeel zonder beroep vastlegt. Na dit Oordeel begint de mens zijn

eeuwig leven, gelukkig of ongelukkig leven, naargelang hij van zijn vrijheid gebruik of misbruik heeft gemaakt.

Ik, eeuwig Woord van God, sinds altijd geboren uit de Vader, Mens geworden in de volheid der tijden in de allerheiligste schoot van mijn en jullie Moeder, ben glorievol Tegenwoordig aan de rechterzijde van de Vader. Tevens ben Ik steeds midden onder jullie Tegenwoordig met mijn Lichaam en met mijn Bloed, ziel en Godheid in het mysterie van het geloof en van de liefde.

Ook Ik heb mijn éénrichtingsweg op aarde willen doorlopen zoals alle andere mensen.

Het vertrekpunt van mijn weg is mijn maagdelijke ontvangenis geweest in de schoot van mijn Moeder, mijn aankomstpunt : het Kruis en dan de lichamelijke dood.

Ik, de Weg, heb mijn levensloop op aarde voltooid voor jullie, opdat ieder van jullie door Mij na te volgen zijn weg gemakkelijker kan voltooien en niet meer twijfelt noch onzeker is en geen gevaarlijke zijwegen inslaat.

Mijn éénrichtingsweg (wat zeggen wil dat hij geen afwijkingen, omleidingen noch achteruitgaan duldt) begint met een akte van oneindige nederigheid.

ONEINDIGE NEDERIGHEID

De Menswording van Mij, Zoon van God, was een akte van oneindige nederigheid, opdat al de mensen hieruit zouden weten dat de nederigheid de basisdeugd is, de zekere en voornaamste grondslag voor iedere deugd.

Het zou volstaan dat de zovele schijn-theologen, al was het maar even, over deze goddelijke realiteit zouden mediteren : Ik ben geboren in een grot die als stal dienst deed, in een koude en vochtige grot. In de grootst mogelijke armoede ben Ik aan mijn levensweg begonnen.

Wat denken hiervan mijn zogenaamde aanhangers die aangestuurd hebben op de consumptie maatschappij ? Wat denken mijn priesters daarvan ? Wat denken over dit alles sommige aanmatigende theologen, die eraan hechten boeken te schrijven vergiftigd met drogredenen en ingewikkelde redeneringen, terwijl ze de goddelijke eenvoud van mijn evangelie vergeten ?

Ik ben een oneindig eenvoudige God en Ik hou van de eenvoud.

Denken deze theologen, die van komfortabele en goede verwarmde appartementen houden, er nooit aan dat hun Heiland in een stal geboren is, zonder het minste van wat alle mensen hebben ? Zien zij het schrille contrast niet tussen het leven van hun Heiland en hun eigen leven en dat van de christenen van vandaag, zo begerig naar rijkdommen en comfort en die van niets willen afstand doen, zelfs niet van wat niet geoorloofd is ?

Bij hen zijn er onverschillige egoïsten die God misprijzen en doof zijn voor iedere oproep van mijn Stedehouder op aarde. Integendeel zij zijn altijd bereid om mijn woorden te betwisten. Omdat zij door de waarheid niet willen gestoord worden . . . Beseffen deze priesters van Mij, die niet allen tot de basis behoren, niet dat zij zonder ophouden slijk werpen op mijn Kerk ?

De woorden van mijn apostel Paulus hebben zij vergeten : " Inderdaad, de gramschap van God openbaart zich vanuit de hoogte van de hemel tegen elke goddeloosheid en tegen elke ongerechtigheid van de mensen die de waarheid in ongerechtigheid verstikken, aangezien hen is geopenbaard hetgeen van God kan worden gekend." (Rom I)

Ik, het Mensgeworden Woord van God heb hun dit duidelijk getoond door de weg die Ik op aarde heb uitgestippeld, door mijn nederigheid, mijn armoede en mijn gehoorzaamheid, door mijn meest wrede lijden, door mijn liefde tot de Vader en tot mijn broeders.

Laten al mijn christenen, priesters en bisschoppen grondig mijn woorden lezen door de tussenkomst van Paulus aan jullie allen in zijn brief aan de Romeinen overgebracht.

" Hoewel zij God kennen hebben de mensen Hem geen glorie gegeven. "

HOOGMOED EN EIGENWAAN

Zijn de christenen van vandaag soms beter dan de heidenen van twintig eeuwen geleden ?

Kunnen de christenen, als zij de Weg hebben verlaten, om verloren te gaan in de meest duistere en kronkelige paadjes van de meest verachtelijke passies, er vandaag aanspraak op maken te ontsnappen aan de goddelijke Gramschap ?

In de afgrond van hun hoogmoed en eigenwaan willen zij mijn waarheid verstikken en begraven. Is het dat niet wat zij aan het bewerken zijn, de valse profeten en de verspreiders van een neo-protestantisme, niet beter dan het eerste, vermomd als het is onder een weerzinwekkende schijnheiligheid ? Zij hebben andere wegen gekozen, die niet mijn weg zijn.

Op mijn Barmhartigheid doen zij dikwijle beroep. Tot hiertoe was het de tijd van de Barmhartigheid, maar het uur van de Gerechtigheid staat klaar om te slaan . . . In zijn Gerechtigheid zal mijn en jullie Vader verschrikkelijk zijn.

In hun verschrikkelijke verblindheid zouden zij willen dat Ik mijn leven, mijn identiteit zelf van ware God en ware Mens verloochen.

Zoon, Ik vraag je nogmaals om de oproep gericht tot allen voor een ware bekering luid te laten weerklinken ! Vrees de reacties die je zult verwekken niet . . .

Allen wil Ik redden, maar als zij in de hoogmoed halsstarrig blijven zullen zij worden verstrooid als kaf in de wind. Als zij hun ogen voor het licht niet willen openen, dat Ik, Licht van de wereld gebracht heb, zullen zij in de tijd en in de eeuwigheid de duisternis oogsten.

Ik zegen je. Met Mij zegent ook mijn en jouw Moeder je.

14 OKTOBER 1975

30.- GEDREVEN DOOR DE LIEFDE EN DE WAARHEID

Mijn zoon, schrijf neer wat Ik je ga zeggen.

Ik, Jezus, Woord van God, God, doe niets en zeg niets dan gedreven door de liefde. Voor mijn priesters en des te meer voor hen die de volheid van mijn Priesterschap hebben gekregen koester Ik een oneindige liefde.

Maar de liefde kan Mij niet verhinderen om de waarheid te zeggen, want Ik ben de Liefde en de Waarheid. Gedreven door de liefde en door de waarheid moet Ik de oneindige bitterheid bekend maken die het huidige uur, dat zo ernstig is en bezwaard met duistere wolken waarin heel mijn Kerk verzinkt, aan mijn barmhartige Hart bezorgt.

Tot nog toe heb Ik Mij tot mijn priesters gericht. Thans is het ogenblik aangebroken om Mij eerbiedig maar ook klaar en vastberaden tot de opvolgers van mijn Apostelen te richten. Onder de bisschoppen van mijn Kerk zijn er wel degelijk goede en heilige bisschoppen voor wie Ik liefde en welwillendheid koester. Anderen, integendeel, hebben er ten zeerste nood aan (omdat hun verantwoordelijkheid zeer groot is) om hun zielezorg te herzien en opnieuw te onderzoeken.

In het licht van mijn evangelie, in het licht van mijn lichtende weg, door Mij uitgestippeld voor alle mensen en allereerst voor hen die voor de mensen veilige meesters, Herders en Gidsen moeten zijn, moeten zij dringend en snel, ernstig en met grote nederigheid hun zielezorg herzien. Mijn weg op aarde begon in de schoot van mijn en jullie Moeder toen zij haar " fiat " uitsprak. Het begin van mijn weg was en is het mysterie van de oneindige Goedheid van de Menswording van een God. Mijn verschijnen op aarde was gekentekend door een uiterste armoede. Mijn aardse levensweg begon in een grot, gebruikt als stal, koud en vochtig, in de meest absolute armoede. De armoede was de gezellin van heel mijn menselijk leven. Het verloop van mijn levensweg is getekend door arbeid, gebed, gehoorzaamheid - usque ad mortem -

Ik ben de Weg voor alle mensen van alle tijden.

Ik kan niet veranderen.

Ik kan niet veranderen ook al veranderen de levensgewoonten, de levensomstandigheden en de gebruiken van de volkeren.

DE PLICHT OM VOOR TE GAAN.

De bisschoppen hebben allereerst de zeer grote plicht om hun priesters en de christenen op deze weg voor te gaan., als ze op deze weg willen gevolgd worden.

Om die reden wil Ik dat de huidige boodschap alle bisschoppen bereikt. Want de bisschoppen die dringend nood hebben om nederig hun zielezorg opnieuw te onderzoeken en zonder dralen te hervormen zijn niet weinig talrijk.

Zoon, het zou volstaan dat zij hun manier van leven vergelijken met mijn leven op aarde (met de voorbeelden die heel mijn aardse leven kenmerkten). Zo zal klaar en duidelijk ingezien worden hoe noodzakelijk het is zelfs voor niet weinige bisschoppen om de hand aan de bijl te leggen en onverbiddelijk met vastberadenheid en moed te slaan.

Dat er contestataire bisschoppen zijn is geen mysterie, er zijn zelfs kardinalen die opstandig zijn tegenover de richtlijnen van mijn Stedehouder op aarde. Zij hebben noch de veroorzaakte ergernis, noch het bedreven kwaad geëvalueerd.

Redetwisten met de vereiste gereserveerdheid is iets anders dan openlijk stelling nemen tegen mijn Stedehouder. Dit laatste ruikt helemaal naar openlijke ongehoorzaamheid.

Waardoor het handelen van deze bisschoppen geïnspireerd werd ? Zeker niet door mijn voorbeeld. Ik, God, heb aan menselijke schepselen en aan mijn hemelse Vader gehoorzaamd. Maar zij . . .

Mijn zoon, het ontbreekt niet aan bisschoppen die door hun onverklaarbare en niet te rechtvaardigen zwakheid in mindere of meerdere mate verantwoordelijk zijn voor de crisis die mijn Kerk teistert. Hun zwakheid is er niet in geslaagd het vertrek van duizenden en duizenden gewijden uit de Kerk tegen te houden.

De goedheid, de vaderlijkheid en de liefde mogen niet worden verward met het vergunnen van te grote vrijheden. Dit vergunnen van te grote vrijheden is een oorzaak van zoveel schandalen waaraan niet weinig herders van zielen zich schuldig maken (ook al is dit onvrijwillig).

Mag een bisschop dulden dat er in zijn seminarie ketters zijn, jawel ketters ! , aan wie de meest kiese taak wordt toevertrouwd te weten het smeden van de zielen van de priesters van morgen ?

Weten de bisschoppen niet dat de waarheid liefde is en dat Ik de Waarheid en de Liefde ben, terwijl de ketterij en de dwaling komen vanuit heel andere bronnen ?

NEDERIGHEID EN ARMOEDE

Zoon, zeg dit eveneens, ook aan de bisschoppen, dat Ik hen heb gevraagd om Mij op de weg van het Kruis te volgen. Herinner hen eraan dat Ik met een oneindige nederigheid en armoede aan mijn weg op aarde ben begonnen. Op aarde was Ik de Arme onder de armen.

Kan dit van heel wat bisschoppen worden gezegd ?

Een ander groot gevaar voor de bisschoppen is de eigenwaan. Zelfs aan mijn Stedehouder is de onzondigheid niet gegeven. Mijn Stedehouder is als Meester en Leraar voor alle naties in zijn hoedanigheid van bewaarder van mijn doctrine onfeilbaar. Maar de bisschoppen op zich zelf zijn niet onfeilbaar. Enkel in eendracht met mijn Stedehouder genieten zij zijn gave van het onfeilbaar zijn.

Sommige bisschoppen en zelfs sommige kardinalen die mijn mystiek Lichaam erg doen lijden zijn dit vergeten.

Mijn weg is door het lijden gekenmerkt. Als zij het kruis niet eerst op hun schouders tillen voor dat zij het op hun borst dragen wordt dit een schijnheiligheid.

Mijn weg, heb Ik gezegd, heb Ik met armoede gekenmerkt. Hoe kan een bisschop rustig in zijn comfortabele soms luxueuse residentie slapen terwijl hij weet dat sommige onder zijn priesters het onmisbare missen ?

Zoon, als alle ongerechtigheden gezien werden ! Hoeveel wonden in mijn mystiek Lichaam ! In de context van de tegenwoordige boodschap (waarop niet onverschillig kan worden gereageerd en die zal verworpen worden door hen die niet de moed hebben om nederig hun weg te vergelijken met mijn eenvoudige en lichtende weg) heb Ik gezegd en bevestig Ik dat er in mijn Kerk goede en heilige bisschoppen zijn naar wie heel de welwillendheid en de liefde van mijn barmhartig Hart uitgaat. Maar dit is niet genoeg !

De opvolgers van mijn Apostelen wil Ik allemaal goed, allemaal heilig. In het bezit van een sterke, heldhaftige, edelmoedige en moedige heiligheid.

Als dit niet zo is, hoe kunnen zij dan hun kudden tegen roofzuchtige wolven verdedigen ! De bisschop is een vaandeldrager. Hij moet voorafgaan.

Hoe zou Ik de zeer zware tekortkomingen van vele herders in dit verschrikkelijk probleem kunnen verzwijgen ?

Inderdaad, de ontzettende verwoesting bedreven door Satan en door alle krachten van het Kwaad die de zielen van de verlost en stricken, bezoedelen, infecteren en overheersen kan aan niemand ontgaan, zelfs niet aan een eenvoudige christen, des te minder aan de priesters en zoveel te minder aan de bisschoppen.

Door zich te incarneren in het moordend materialisme heeft Satan niet alleen het geloof verduisterd maar het ook in honderden miljoenen zielen in de christelijke en de niet christelijke wereld verstikt en vernietigd.

Laten allen thans weten dat niet de uiterlijke initiatieven waarde hebben om deze veldslag te winnen maar wel de door Mij met het woord en met het voorbeeld aangeduide initiatieven.

DE STRIJD TEGEN SATAN

Mijn zoon, Ik herhaal wat dit punt betreft voor de bisschoppen wat Ik voor de priesters heb gezegd : welk een verkwisting van tijd en middelen, vergaderingen en discussies die in vele gevallen veranderen in twisten en verdeeldheden ! Ze komen heel dikwijls samen om te eten en te discussieren, zelden om te bidden !

Met gebed en boetedoening worden Satan en de machten van het Kwaad bestreden en overwonnen ! Zie de oproepen van mijn Moeder ! Haar herhaalde oproepen die door een overdreven ergerniswekkende voorzichtigheid, die ontaardt in een zware onvoorzichtigheid, worden doodgezwegen. Deze tussenkomsten van Mij en van mijn Moeder dienen met grotere aandacht en met minder vooroordelen en vrees te worden onderzocht.

Ik kom terug op die zware tekortkoming van bisschoppen en met hen van vele priesters die niet de geschikte maatregelen, georganiseerd met geloof en wijsheid, genomen hebben om de krachten van de Vijand in te dijken en zelfs uit te schakelen.

Een centraal fundamenteel probleem, te weten de strijd tegen de machten van het Kwaad hebben zij niet aangepakt. Zodat tegenover een geestelijk ontwapende tegenstander Satan met zijn legioenen vrij spel heeft gehad.

Zij die boete doen, zij die bidden zoals moet worden gebeden zijn weinig talrijk. Innerlijke en uitwendige versterving, boetedoening . . . maar wie traint mijn soldaten, mijn gevormden tot de strijd van vandaag ?

Als zij zelfs de moed niet hebben om te zeggen dat de Vijand bestaat ? Om te zeggen dat de vijand de meest verschrikkelijke realiteit is ? Om te zeggen dat de vijand met beslissende wapens, bijvoorbeeld met de Rozenkrans, moet worden bestreden ?

De Rozenkrans die vandaag als schietschijf dient is een geweldig wapen.

Een zeer ernstige tekortkoming van bisschoppen en priesters is het niet tijdig voorzien in het vervangen, met nieuwe vormen maar even doelmatig, van de broederschappen van het allerheiligste Sakrament, van de Rozenkrans en van andere godvruchtige genootschappen en instellingen, die in de voorbije tijden zo doelmatig zijn gebleken om de vernietigende bedrijvigheid van Satan in de zielen te beperken. Waarop wachten zij nog om die zeer zware tekortkoming te herstellen met gebedsgroepen ? En met andere initiatieven die Ik niet zou nalaten te suggereren als Ik erom gevraagd werd.

Satan wordt slechts bestreden met de wapens die Ik heb gebruikt, met de wapens die Ik aan mijn Apostelen heb doorgegeven.

JULLIE GEESTELIJK BIJWERKEN

In zijn defensieve en offensieve plannen voorziet elke bevelhebber van een generale staf in een permanent bijwerken, moderniseren van de wapens.

In mijn Kerk heeft men in dit bijwerken niet voorzien. Ik spreek hier over het bijwerken van de geestelijke wapens. Er is geen tijd te verliezen.

In elke parochie moeten dringend gebedsgroepen worden voorzien, gevormd, aangemoedigd. Laten de zieleherders hun tijd niet verliezen in nutteloze discussies en consultaties. Laten zij hun priesters rondom zich roepen en met hen de geschikte voorzienigheden treffen.

Ik herhaal dat dit dringend moet worden gedaan.

Ik herhaal dit wat zij, die verblind zijn door hun onozel -niet meer geloven- in de Gerechtigheid van God, daarover ook mogen denken.

Ik zegen je, zoon. Bekommer je niet onnodig.

Werp je zaad en offer je lijden op, opdat dit tenminste op een vruchtbare grond moge vallen.

15 OKTOBER 1975

31.- DE GELOOFSCRISIS

Velen onder jullie vragen Mij waarom er in de wereld, maar vooral in mijn Kerk zekere zaken gebeuren. Het antwoord geef Ik jullie, Ik, Jezus.

Mijn Stedehouder heeft jullie dit antwoord reeds en dit meer dan eens gegeven. Lees zijn redevoeringen van de laatste jaren. Jullie zullen zien met welke klaarheid de Paus op deze vraag heeft geantwoord.

Toch blijven velen zich deze vraag stellen. Het antwoord van mijn Stedehouder is mijn antwoord, maar jullie toeven nog in het duister. Om die reden kom Ik met deze boodschap tussenbeide. Hij die de boodschap naar jullie overbrengt is een eenvoudig instrument dat Ik voor deze opdracht heb gekozen.

Het kwaad waaronder de Kerk en de wereld lijdt is enkel dit : de geloofscrisis ! Wat wil dat zeggen ?

Dat betekent dat er een crisis is in het geloof, de hoop, de liefde. Dat betekent dat er een crisis is in de wijsheid, voorzichtigheid, sterkte, gerechtigheid en gematigdheid ; dat er een crisis is in de gehoorzaamheid, zuiverheid, geduld, godsvrucht en zachtmoedigheid. Dat wil zeggen dat er een crisis is in het berouw, de nederigheid, de versterving. Dit zijn de kwalen die de Kerk in haar Passieweek teisteren.

De crisis in het geloof, de hoop en de barmhartige naastenliefde omvat al deze kwalen.

Nog eenvoudiger : het is de crisis in het innerlijk leven, te weten een crisis in genade.

DE CRISIS IN GENADE

De genade is het deelhebben van de ziel aan mijn goddelijk Leven. De genade is de ziel van de ziel.

Ik, Jezus, ben Eén met de Vader en mét de Heilige Geest, Wij zijn Drie personen in Eén. Welnu, mijn zoon, jullie werden naar het beeld en de gelijkenis met God geschapen. Jullie ziel is één, maar jullie hebben drie eigenschappen : de intelligentie, het geheugen en de wil. Hierdoor gelijken jullie op God, maar vooral door het bovennatuurlijk leven, te weten door de genade, gelijken jullie op God. De mens werd in staat van genade geschapen.

Ik, het Woord van God, ben in de wereld gekomen om jullie door mijn Lijden, Dood en Verrijzenis het verloren genadeleven terug te geven.

Evenals Ik oneindig enkelvoudig ben zo ook zijn jullie, geschapen naar mijn Beeld, enkelvoudig in jullie ziel. Jullie ziel bevat niet meerdere maar slechts één compartiment waarin het geloof is, de hoop en de liefde. Zoals bij Mij in wie de Liefde, de Barmhartigheid, de Waarheid, de Gerechtigheid, de Wijsheid of elke andere eigenschap één enkel wezen zijn, God zijn.

Als in de mens het geloof in crisis is, zijn ook zijn hoop, zijn voorzichtigheid, zijn gerechtigheid, zijn kracht, zijn barmhartigheid, zijn gematigdheid, zijn liefde tot God, zijn vrees voor God in crisis. Als dit alles afwezig is in de menselijke ziel (wat betekent dat God er afwezig is) veroorzaakt dit de verschrikkelijke crisis die de hele mensheid teistert.

Het materialisme, de incarnatie van Satan, dat is de afwezigheid van God in de menselijke ziel.

God evenwel is de Liefde, het Licht en de Gerechtigheid, Hij is de Hoop en de Wijsheid, Hij is de Kracht, Hij is de Barmhartigheid en de gematigdheid, Hij is elke andere deugd en volmaaktheid.

DE NAÄPER VAN GOD

Mijn zonen, nooit heeft een zo algemene geloofscrisis de mensheid geteisterd. Met jullie medeplichtigheid heeft Satan, de naäper van God, die verschrikkelijke verduistering in de zielen veroorzaakt.

Ik heb jullie gesproken over jullie Passieweek, Ik heb jullie gezegd dat de Passieweek voorafgaat aan de Heilige Week. Wat er in de Heilige Week gebeurt is weten jullie allen.

Dit heb Ik jullie gezegd, zonen, opdat je je ziel en je hart gunstig en ontvankelijk zouden maken en je voorbereiden door een berouwvol leven. Allen hebben jullie redenen om spijt, om berouw te hebben.

Ik heb jullie dit gezegd omdat jullie je geestelijk moeten voorbereiden opdat Ik jullie op het ogenblik van de harde beproeving zou kunnen vinden met jullie lamp die brandt !

Wee hen van wie de lamp niet brandt !

Wee hen want zij zullen zich niet bekeren !

Zij zullen tenonder gaan.

Hoewel Ik de oneindige Liefde, de onveranderlijke Liefde ben, zeg Ik jullie dat de tijd van de Barmhartigheid op het punt staat te wijken voor de tijd van de Gerechtigheid.

Om jullie te troosten wil Ik jullie mijn woorden herinneren ! " Cum exaltatus fuera a terra omnia traham ad me ipsum " . " Als Ik van de aarde zal zijn omhoog geheven, zal Ik allen tot Mij trekken ". Mijn grote triomf is het Kruis. Met het kruis heb Ik de wereld overwonnen. Met het kruis zullen de uitverkoren zielen overwinnen. Met het kruis zal de kerk triomferen. Het kruis zal de Slang verslaan en mijn Moeder zal hem opnieuw de kop verpletteren.

Ik, Jezus, de Heiland, zal opnieuw het Licht zijn, het Licht dat thans in vele zielen is uitgedoofd en gedoofd, zelfs in de zielen van mijn priesters. Ik zal opnieuw het Licht der wereld zijn !

Vragen jullie je af, mijn zonen, waarom jullie geen roepingen hebben ? Hebben jullie je dit niet afgevraagd ?

Jullie hebben geen roepingen door de geloofscrisis ! Waar de Kerk met Mij op het Kruis is, dáár ontbreken de roepingen niet !

Denk hierover na, zonen. De redenen om na te denken ontbreken jullie niet.

Vergeet tenslotte niet dat Ik mijn weg op aarde ben begonnen met een akte van oneindige nederigheid.

Zonder nederigheid is er geen bekering.

Ik zegen je.

18 OKTOBER 1975

32.- ER MOET DRINGEND EN SNEL GEHANDELD WORDEN

-Lieve Jezus, als U mij spreken wil, spreek dan tot mij. Help mij om Uw stem te beluisteren, zie erop toe dat ik Uw verlangens volbreng.

-Ja, zoon, Ik ben Jezus, het eeuwige Woord van God, sinds altijd geboren uit de Vader. In de volheid der tijden Mens geworden in de zeer zuivere schoot van mijn en jullie Moeder. Glorierijk Tegenwoordig aan de rechterhand van de Vader in het Paradijs. Werkelijk met Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid tegenwoordig in het mysterie van het Geloof en van de Liefde.

-Dan was U gisteren niet boos op mij toen U niet op mijn herhaalde vragen antwoordde ?

-Neen, mijn zoon, Ik heb het je al vannacht gezegd.

-Jezus, ik zou U iets willen vragen. Ik vrees dat ik te veel zal babbelen over het naderbij komen van het verschrikkelijke uur van Uw Gerechtigheid.

-Neen, mijn zoon, zeg het, Ik wil dat je het zegt. Ik wil dat je het zegt, ook voor de boodschappen moet er dringend en snel gehandeld worden.

-Maar Jezus, zij zullen zeggen dat ik gek ben !

-Hoe dikwijls hebben mijn vijanden Mij niet beschuldigd gek te zijn. Herodes heeft Mij als een gek doen kleden en Mij zo toegetakeld door de straten van Jerusalem doen defileren. Wilde men ook niet Don Bosco laten interneren in een asiel voor geestesgestoorden ? En werden niet alle heiligen, de ene meer de andere minder, beschouwd als van lotje getikt ?

-De vergelijking gaat niet op, U spreekt over Uzelf en over Don Bosco. Maar Jezus, ik . .

- Jij bent " het waterdruppeltje dat naar beneden valt " , kan Ik dit waterdruppeltje niet nemen en ermee doen wat Ik wil ? Zeg jij Me niet, dat je een werktuig in mijn Handen wil zijn, honderd ten honderd beschikbaar ?

Zoon, Ik bedien Mij naar mijn keuze en oordeel van wie, van het wanneer en van het hoe. Ik heb Mij bediend van Balaam. Ik heb Mij bediend van Jonas : " Ik sterf nog liever eerder dan . . " pruttelde hij tegen. Hij was onwillig, maar toch ging hij naar Nineve. Door jou te kiezen, percies om je onbenulligheid, zal je je gemakkelijker overtuigen dat Ik het ben die spreekt in wie zich geheel aan Mij heeft gegeven opdat Ik met hem zou doen wat Ik wil.

Mijn zoon, betreur je het je aan Mij te hebben gegeven ?

-Neen ! Neen ! Ik betreur het niet, ik wil wat Gij wilt.

-Zoon, thans zegen Ik je. Met Mij zegenen je de Vader en de Heilige Geest. Met ons zegenen je mijn Moeder en Sint Jozef. Samen met jou zegenen Wij allen voor wie je bidt en wie je Ons aanbeveelt.

Herinner je dat deze zegen een scherm is ter verdediging en een schild ter bescherming.

Bemin Mij steeds meer.

20 OKTOBER 1975

33.- HEILIGE PRIESTERS

Er zijn drie klassen van priesters :

Er zijn heilige, goede, waarachtig goede priesters die mijn goddelijk leven in eendracht, één zijn met Mij beleven. Zij worden door de Wijsheid verlicht. In hun inspanningen voor de zielezorg worden zij geleid door de Heilige Geest.

Zij volgen mijn onderrichtingen die hun door mijn Stedehouder op aarde worden meegedeeld goed op.

Zij worden bezielde en springlevend gehouden door de Liefde. Want de Liefde is een vuur dat hen uitzuivert, verlicht en verwarmt, dat hen omvormt en één met Mij maakt, zoals Ik één ben met de Vader.

Vlijtig volbrengen zij hun priesterlijk dienstwerk, de zielen tot Mij brengen met het gebed, offerande en lijden.

Zij zijn dierbaar aan mijn barmhartig Hart. Zij zijn dierbaar aan mijn en jullie Moeder. Zij zijn het doelwit van mijn voorliefde.

De nederigheid die hen bezielt heeft op hen de barmhartige Blik getrokken van Mij, Woord van God, van de Vader en van de Heilige Geest.

Omwillen van hen, omwillen van hun barmhartigheid werd aan de mensen veel leed bespaard. Zij hebben mijn bescherming voor de mensen veilig gesteld.

In het Paradijs wacht hen een plaats en een kroon.

DE VAN DE WEG AFGEDWAALDE PRIESTERS

De tweede klasse van priesters is die, die van de weg afgedwaald zijn, die het spoor bijster zijn. Zij zijn het die de zaken van de wereld veel meer ter harte nemen dan de zaken van God. En zo zijn er toch zoveel, mijn zoon.

Zij hebben tijd voor alles. Zij hebben tijd voor hun menselijke genegenheden, tijd voor de ontspanningen, tijd voor lektuur die hun ziel schaadt en die hun schaduwen vergroot.

Maar geen tijd om te bidden. Zij hebben geen tijd om te mediteren, hun leven is geen beleven van hun één zijn met God. Hun ontbreekt de gave van de Wijsheid, zij zien niet, zij beblijven niet. Kortom, zij hebben oren maar zij horen niet, zij hebben ogen maar zij zien niet.

Hun vormendienst is een parodie van het christelijk leven zonder de echte ziel, zonder het genadeleven.

Onder hen zijn er velen weggelopen, uitgetreden.

Tijdens het nabije uur van de Gerechtigheid zullen zij zeer talrijk vaandelvlucht plegen, hun geloofsafval tonen. Op dat uur zullen velen aan de wereld laten zien welk een Judas ze waren. Aan de wereld, niet aan Mij, want Ik ken hen sinds altijd.

DE VADER WACHT OP HEN

Maar mijn Liefde voor hen is dezelfde gebleven, Ik wil hun bekering. De Vader wacht op hen, Hij heeft slechts één verlangen, aan elk van hen te zeggen : " Kom zoon, alles is vergeten, al de slakken van je ziel zijn door mijn Liefde opgebrand ! "

Maar precies omdat Ik je bemin, kan Ik je niet verbergen welke verschrikkelijke verantwoordelijkheid het is te weerstaan aan God die op je wacht, te weerstaan aan God die je bemint en Die zover gaat dat Hij voor jou zonder ophouden Zijn kostbaar Bloed vergiet.

De zieke die de geneesheer én de geneesmiddelen afwijst is gedoemd om verloren te gaan.

Om die reden ben Ik tot jou willen komen met alle middelen, inbegrepen deze uitnodiging, voordat het te laat is.

Ik herhaal het jullie, het uur van de barmhartigheid staat op het punt te wijken voor het uur van de gerechtigheid. Ga niet te keer tegen mijn aandringen.

Zeg niet : die herhaling wordt eentonig.

Ik ben jullie God.

Ik ben jullie Vader.

Ik ben jullie Broeder.

Ik ben jullie Redder.

Enkel de Liefde bezielt God. Enkel de Liefde spoort God ertoe aan om jullie te smeken : " Bekeert jullie voor dat het te laat is anders gaan jullie tenonder. " "Deus non irridetur".

Door een sluwe list laat jullie vijand, Satan, jullie geloven dat de goddelijke Gerechtigheid dood is. In Mij zijn de Barmhartigheid en de Gerechtigheid één eenheid.

Hoe is het mogelijk zo verblind te zijn ?

HET VERGIF VAN SATAN

De derde klasse van priesters wordt gevormd door hen die zichzelf voor goede priesters aanzien. Zij leven alsof zij goed waren. Maar zij worden beneveld door een sluier, de sluier van de eigenwaan. Door die sluier zien zij hun innerlijke werkelijkheid niet. Die werkelijkheid kan dikwijls ontgaan aan de mensen maar niet aan Mij, God.

Met andere woorden : hun ontbreekt de ware en oprechte nederigheid, die nederigheid die van jullie evenveel kinderen moet maken. Hun ontbreekt de eenvoudigheid van de nederigheid. Aan hen openbaart de Vader niets.

Hun bekering is moeilijk. Hun hoogmoed is verfijnd, bekleed met nederigheid. Maar onder deze schijn-nederigheid is er het vergif van Satan. Precies zoals er onder het goudlaagje van sommige metalen die er kostbaar uitzien toch slechts gemeen metaal is. Zij geloven slechts aan zichzelf.

Dat iemand een beetje verder ziet dan zijzelf versmaden zij, kunnen zij slecht verdragen.

Op velerlei wijzen spant Satan zijn valstrikken voor mijn priesters.

Ook voor deze klasse van priesters moet worden gebeden, moet men lijden, offeren. Zelfs voor hen hoe uiterst moeilijk hun bekering ook is.

Thans volstaat dit, mijn zoon. Ik zie dat je vermoeid bent.

Ik zegen je. Met Mij zegenen mijn Moeder en Sint Jozef je.

23 OKTOBER 1975

33.- WIE ZIJN DE BISSCHOPPEN ?

De bisschoppen zijn zij die Ik, de eeuwige Priester heb geroepen om deel te hebben aan mijn eeuwig Priesterschap. De bisschoppen zijn de opvolgers van mijn Apostelen. De bisschoppen zijn de hoofden van de lokale Kerken.

De bisschoppen vormen samen met hun hoofd, de Paus, mijn Stedehouder op aarde, het apostolisch college. De bisschoppen zijn, eendrachtig verenigd met de Paus, de behoeders en bewaarders, de verspreiders en verdedigers van mijn goddelijk Woord : " Gaat mijn Evangelie aan alle naties prediken."

De bisschoppen zijn met de Paus de beheerders van de vruchten van de Verlossing. Als deelgenoten aan de volheid van mijn Priesterschap zouden alle bisschoppen de gave der Wijsheid moeten bezitten. Ik heb gezegd : " zij zouden ze moeten bezitten" , ongelukkig genoeg is dit niet zo, en de bisschoppen die de gave der Wijsheid bezitten, bezitten die in een verschillende graad, net als het licht dat niet overal dezelfde intensiteit heeft. Het licht van de volle middagzon verschilt van het licht van de maan. Het licht van een olielamp verschilt van het licht van een glimworm.

Zou de Heilige Geest misschien partijdig zijn geweest ? Neen, mijn zoon, de graad van wijsheid hangt af van de graad in de beantwoording van de genadeimpulsen. Zij die met een aandachtige en waakzame fijngevoeligheid, edelmoedig en moedig, soms heldhaftig en volhardend, de genadeimpulsen hebben beantwoord door de genade niet naast zich neer te leggen, die zijn van wijsheid vervuld.

Wie minder heeft beantwoord heeft minder gekregen.

Voor al wie de Wijsheid helemaal niet bezit, betekent dit dat zij voor de Heilige Geest de weg, met hun eigenwaan en hun hoogmoed, de wortels van alle kwaad, hebben versperd.

AANMATIGENDE ZELFGENOEGZAAMHEID

Zoon, gedurende de drie jaren dat mijn Apostelen naast Mij leefden, zijn zij op de weg naar de volmaaktheid niet veel gevorderd. Omwelke reden ?

De oorzaak was de aanmatigende zelfgenoegzaamheid waarvan hun ziel doordrongen was. Dit wordt bevestigd door de dwaze vragen die zij Mij bij verschillende gelegenheden stelden. De ene uitzondering gold de uitverkoren Apostel omdat zijn zuiver, eenvoudig en nederig hart en ziel hem uitermate dierbaar maakte bij Mij en bij de Heilige Geest, die hem nog voor Pinksteren met de gave van de Wijsheid verrijkte.

Ik ben na mijn Verrijzenis verschenen aan mijn Moeder, aan Maria Magdalena, aan Lazarus, aan de leerlingen van Emmaus en aan anderen. Maar aan mijn Apostelen ben Ik niet onmiddellijk verschenen. Zij werden hierdoor vernederd en zelfs een beetje geërgerd. Maar deze les diende ertoe te mediteren over de ernst van hun vaandelvlucht. Te mediteren over hun weinig eervol gedrag in de uren van de Passie.

De aanmatigende zelfgenoegzaamheid waarvan hun hart en ziel doordrongen was veroorzaakte de zware slaap die hen overweldigde. Zij bleven niet waken en stelden zich aldus bloot aan de hinderlaag van de Vijand die hen overmeesterde.

Tijdens de veertig dagen die mijn Hemelvaart voorafgingen, bereidde Ik hen op de scheiding van de Hemelvaart voor door hun hoogmoed afdoend te doorprikken.. Ik bereidde hen vooral voor om hun ziel beschikbaar te maken voor de werking van de Heilige Geest van de Wijsheid.

Ik vertrouwde hen de priesterlijke macht toe, die op Pinksteren culmineerde in de volheid van het Priesterschap.

EEN VOORTDURENDE KRUISTOCHT

De eigenwaan is als een onoverschrijdbare muur opgericht tussen God en de ziel.

De door eigenwaan besmette bisschoppen zullen nooit toegeven dat Ik jou, klein waterdruppeltje dat naar beneden wordt getrokken, voor de verwezenlijking van mijn Liefdesplan gekozen heb.

Waarom vragen zovele herders van mijn kudde niet waarom hun koortsachtige aktiviteit zo onvruchtbaar is ? In mijn voorgaande boodschap die rechtstreeks aan hen gericht was heb Ik hierover reeds gesproken. Maar omdat dit zo belangrijk is en zo beslissend voor hun ziel en voor de hun toevertrouwde zielen, spreekt men er nooit genoeg over.

Vrijwillig spreek Ik er dus opnieuw over.

In de Middeleeuwen heeft men onder de christenen kruistochten ingericht om mijn Graf te bevrijden. Zeker, mijn Graf is heilig omdat het mijn Lichaam bergde. Toch blijft mijn Graf slechts een grafkelder die niet zoveel waarde heeft als een ziel. Een ziel is oneindig veel waard. De prijs van een ziel wordt bepaald door het mysterie van mijn Verlossing. De kruistochten passen in het plan van het heil dat wordt aangevuld. Zij hebben hun symbolische waarde, hun zinnebeeldige waarde.. De kruistochten wijzen op de noodzaak om zonder ophouden een kruistocht te voeren tegen de Prins van de duisternis en zijn duistere horden. Satan is een moordenaar in de meest ware betekenis van het woord.

HET ENIG DOEL

Het enig doel van mijn Menswording, Lijden en Dood is de bevrijding van de zielen uit de dodelijke slavernij van Satan.

De enige bedoeling van het deel hebben van de bisschoppen en priesters aan mijn Priesterschap is om van hen medeverlossers te maken in de strijd tegen de macht van de duisternis, in een kruistocht die niet ophoudt en die geleid wordt met wijsheid, intelligentie en standvastigheid door de wapens die Ikzelf heb aangewezen te gebruiken : te weten mijn woorden maar vooral mijn voorbeelden.

Andere oplossingen, andere wapens zijn er niet.

Als men in mijn Kerk van die wapens een goed gebruik had gemaakt dan zou de toestand van de wereld thans heel anders zijn. Satan gedraagt zich nu als heer en meester omdat hij in zijn opmars niet werd gedwarsboomd.

Medeverlossers zijn wil zeggen (mochten de bisschoppen en de priesters dit goed begrijpen) Mij volgen op de zekere weg van de nederigheid en van de armoede, van het lijden en van de liefde, van de gehoorzaamheid en van het gezag dat de waarheid standvastig en beslist verdedigt, die waarheid die zij samen met mijn Stedehouder moeten behoeden en bewaren.

Medeverlossers zijn wil zeggen ook de gerechtigheid verdedigen die vandaag zo vaak gehoond wordt en met voeten getreden.

De bisschoppen mogen het niet negeren, zelfs niet gedurende een ogenblik, dat men geboren wordt om te sterven en dat men sterft om aan het ware leven te beginnen, het eeuwige leven.

Het brein, de menselijke geesten, de harten en de energieën, dit alles moet gericht worden op het eeuwige leven dat de Vader met mijn Menswording en Slachtoffering op het Kruis heeft voorbereid en betaald.